

Krajem svatého Antonínka

Cena 20 Kč

ČASOPIS OSTROŽSKA A HORŇÁCKA

LISTOPAD - PROSINEC 2011

VELKÁ NAD VELIČKOU • UHERSKÝ OSTROH • BLATNICE POD SVATÝM ANTONÍNEM • HLUK • BLATNIČKA
• BORŠICE U BLATNICE • OSTROŽSKÁ LHOTA • OSTROŽSKÁ NOVÁ VES • HRUBÁ VRBKA • MALÁ VRBKA
• JAVORNÍK • KUŽELOV • SUCHOV • LIPOV • LOUKA • NOVÁ LHOTA • VÁPENKY

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

Vinaři z Ostrožské Nové Vsi si v soudku vezli pětatřicet litrů vína. „Je to Rulanda šedá od pana Dana Žalúdka,“ prozradil Martin Jurásek, který vozík tlačil. „Do Hradiště jsme se těšili, s hody na vesnici se to nedá vůbec srovnat,“ řekl Lukáš Miklíček (vpravo).

Manželé Josef a Markéta Slaníkoví z Boršic u Blatnice šli v průvodu i s dětmi. Doprovázel je sedmiletý Lukáš i tříletá Anetka.

Místostarostka Blatnice Svatava Blahynková koštovala jeden vzorek už ráno v Mařaticích. Víno tam rozléval starosta Blatnice Vladimír Hanák.

Pokud je k tomu příležitost, tak se do kroje vždy nastrojí také starosta Hluku Jan Šimčík se ženou.

Krojovaní z Uherského Ostrohu se blíží do centra města.

Ulicemi Hradiště hrdě kráčela také blatnická chasa.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Milí čtenáři,

léto je dávno nenávratně pryč a nastal čas plískanic, ranních mlh, náledí, krátkých dnů a dlouhých večerů. V našem časopisu si ale ještě prostřednictvím fotoreportáží můžete zavzpomínat na krásné babí léto, kterého jsme si mohli užít.

Do své letošní návštěvy Tchaj-wanu jsem si dlouhá léta říkala a snila o tom, jak ráda bych se přestěhovala někam do teplých krajin. Toužila jsem

po nekonečném létu se stále žhavým sluncem na nebi. O prázdninách jsem si ale ve čtyřicetistupňových vedrech v daleké zemi uvědomila, jak je ta naše rodná hrouda nádherná, jak to tady máme krásně zařízeno. Na rozdíl od jiných zemí si můžeme užívat čtvero ročních období, takže se máme stále nač těšit.

Jasně... Už slyším námitky některých morousů, že to je sice pravda, ale musíme topit a cena plynu i elektřiny jde stále nahoru. Při náledí je mnohem víc havárek a málo slunečních paprsků a světla lidi uvrhuje do depresí. To je pravda, ale koukněme se na to z jiného konce. Při dlouhých večerech si můžeme uvařit dobrý čaj, grog anebo svařák, zapálit svíčku, a pokud má doma někdo krb či kamna, v nichž praská dřevo, tak je krásná atmosféra zimních večerů dokonalá. Určitě stojí za to, aby se tak rodina alespoň občas sešla a všichni si vzájemně užívali své blízkosti, přítomnosti lidí, kteří jsou nám vzácní. Ty chvíle jsou nad všechny peníze a pracovní úspěchy. Ten čas si musíme pro druhé udělat právě teď, dokud jsou mezi živými. Až jednou nebudou, tak už bude pozdě plakat nad tím, co jsme neudělali, nestihli, protože jsme se hnali za nějakými svými sny. Tyto chyby už totiž nejde napravit. Uvědomme si to i nyní, kdy míříme na hroby za svými blízkými, kteří nás předešli při cestě na věčnost. Za ty se už můžeme jen modlit a zapálit jim svíčku.

Těm, kdo jsou ještě mezi živými, můžeme dát ale to nejcennější, co máme, a tím je náš čas. Nepromarněme ho a využijme ke sdílení právě oněch dlouhých večerů, které nyní nastaly. Blížící se doba adventu a poté vánočních svátků je k tomu mimořádně vhodná. Sobě i všem čtenářům přejí, aby se nám to podařilo.

Lenka Fojtíková

Uherský Ostroh

4, 5 Rozhovor s manažerkou mikroregionu Janou Bujákovou

Blatnice

6, 7 Rozhovor s Otmarem Olivou

Hrubá Vrbka

8, 10 Oslavy 750. výročí obce

Blatnička

12 Setkání rodu Švrčků

Boršice u Blatnice

16 Loučení s vedoucí pošty

Uherský Ostroh

17 Fotoreportáž z hodů

Lipov

22 Premiéra nového divadelního spolku

Blatnice

23 Fotoreportáž z vinobraní

Ostrožská Nová Ves

25 Fotoreportáž z hodů

Blatnice

27 Jak se žije soukromému zemědělci

Ostrožská Nová Ves

29 Úspěšní kanoisté

Ostrožsko - Hornácko

32-38 Zpravodaj MAS

Krajem svatého Antonínka, regionální periodikum, povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 18131, vydává Mikroregion Ostrožsko, Uherský Ostroh, PSČ 687 24 • **Redakce:** Lenka Fojtíková (fojtikova-l@seznam.cz, tel. 777 331 582 a 774 831 582), Hynek Zdeněk, Antonín Vrba, Stanislav Dufka • **Jazyková úprava:** Mgr. Zdeňka Pokorná • **e-mail:** mikroregion@ostrozske.cz, www.ostrozske.cz, cena výtisku 20 Kč • **Design, grafické zpracování:** Grafické studio Joker, Uherské Hradiště • **Tisk:** Joker, s. r. o., Masarykovo nám. 35, Uherské Hradiště, tel. 572 551 155. • **Foto na titulní straně:** Slavnosti vína a otevřených památek v Uherském Hradišti. (Foto: Lenka Fojtíková).

Uzávěrka pro posílání příspěvků do dalšího čísla: 15. prosinec 2011

Slavností vína se letos zúčastnil rekordní

Mikroregion Ostrožsko stál před devíti lety u prvního ročníku Slavností vína v Uherském Hradišti. Letos se akce, druhou zářijovou sobotu, zúčastnilo okolo sedmi stovek krojovaných ze všech obcí mikroregionu. Jen z Hluku jich bylo sto padesát. Na průvod i programy se tentokrát přišlo podívat rekordních šedesát tisíc návštěvníků.

Celkově ulicemi města prošlo 5 600 lidí v krojích, což je také rekord. Byli mezi nimi nejen zástupci sedmi mikroregionů Uherskohradištska (Buchlov, Staroměstsko, Za Moravú, Dolní Poolšaví, Východní Slovácko, Ostrožsko, Bílé Karpaty, Uherský Brod a Uherské Hradiště), ale také jejich hosté, například z Horňácka, Veselska a Kyjovska. Na gigantickou akci spojenou s trhem lidových řemeslníků a otevřenými památkami zamířilo okolo šedesáti tisíc návštěvníků. Při té příležitosti jsme položili několik otázek manažerce Mikroregionu Ostrožsko, která se zúčastnila všech devíti ročníků Slavností vína v Uherském Hradišti.

Nadace Děti-kultura-sport uvolní letos pro krojované účastníky slavností čtyři miliony korun. Jakým způsobem se budou přerozdělovat?

Všechny zúčastněné regiony dodaly nadaci hned po slavnostech počty zúčastněných lidí. Dotace se vydělila celkovým počtem účastníků a vyšla tak částka na jednu osobu. Vloni to bylo okolo tisícovky. Letos to bude určitě méně, protože se zapojilo více krojovaných a dotace je o milion nižší. Pořád jde ale o určitou podporu folkloru. Pokud má sbor či soubor dvacet členů a dají dohromady na hlavu pět set korun, tak je to přece jen nějaké přilepšení, třeba na obnovu krojů.

Kdy si myslíte, že by se peníze ke spolkům mohly dostat?

Většinou zvládáme vše vyúčtovat do konce října a počátkem listopadu peníze přerozdělujeme. V našem časopisu se snažíme vždy zveřejňovat, kolik peněz dostaly jednotlivé soubory. Takový

máme systém v našem mikroregionu. Jinde to dělají zase jinak. (více na str. 19)

Je pravda, že mikroregion Ostrožsko patří k těm, které mají největší účast?

Ano, ale například Staroměstsko je také hodně početné, protože je bohaté na folklor. Oni ale mají výhodu, že nemusí dojíždět. My docela dost pocítíme náklady na dopravu. Ty je po-

Kolik jste museli zajistit autobusů?

Celkem jich bylo deset. Z každé vesnice jel minimálně jeden. Někde ale i dva, protože jen z Hluku se zapojilo sto padesát krojovaných.

jako hosté a šli až na konci průvodu. My jsme je tentokrát oslovili jako partnery, aby se k nám připojili, takže s námi šli v průvodu a měli v Redutě i zázemí. Stejně jako Veselí nad Moravou.

Veselí nad Moravou bylo dříve členem mikroregionu. Za minulého vedení vystoupilo. Neuvažuje se o jeho návratu?

Hned po volbách jsme se setkali s představiteli města. Řešili jsme spolupráci, která skončila. Jestli by nebylo dobré v ní nějak pokračovat. Z počátku třeba jen neoficiálně v rámci Slavností vína.

Už jste naznačila, že měl mikroregion s přípravou slavností spoustu práce. Co všechno jste museli zajistit a nachystat?

Kromě vzpomínané přepravy autobusy se vždy snažíme postarat o naše účinkující. Zajišťujeme všem proto také občerstvení.

Co letos dostali?

V hlucké hospodě se smažilo sedm set řízků. Je tam osvědčená

kuchyně. Tyto řízky totiž chutnají i dětem, proto jsme využili právě těchto služeb. Dále už tradičně objednávalme sladký koláč, nealkoholické nápoje, kávu i čaj. Nechybí ani víno. Výhodou je,

Mikroregion Ostrožsko se zúčastnil všech devíti ročníků Slavností vína a otevřených páteček v Uherském Hradišti.

trzeba odečíst z příspěvku, který dostáváme na všechny účastníky. K tomu je dále nutné přičíst náklady na organizaci a přípravu Reduty. Celkově jde zhruba o sto tisíc korun.

A Horňácko?

To si zajišťovalo autobusy samo. Zástupci Horňácka s námi šli premiérově jako naši hosté. V minulých letech byli pozváni nadací

počet krojovaných i návštěvníků

že máme zázemí v Redutě. Účinkující nemusí nikam odcházet a mohou tady být po celou dobu kulturního programu.

Ten jste dávali dohromady také sami?

S tím nám hodně pomohla paní Eva Zajícová z Ostrožské Lhoty. Pracuje na Městském úřadu v Uherském Ostrohu a je členkou

stoupení na jevišti a ze zpěvu.

Kdo se všechno do příprav slavností zapojil?

Musím pochválit všechny kolegyně z mikroregionu i místní akční skupiny. Všichni totiž tvoří takovou organizační četu, která v Redutě připravuje občerstvení i zázemí. Chlapi z Uherského Ostrohu

sponzorů sto tisíc korun, aby se mohl náš mikroregion zúčastnit. Akce ještě nebyla známá a neměla dnešní popularitu. Byly to prostě začátky.

Kdo tehdy vše inicioval?

Uherské Hradiště, které vyzvalo okolní obce, aby se zapojily. Začátky byly ale takové, že obce

čátku pěkné akce, ze které se na konec vyvine famózní věc.

A co vy a kroj? Viděla jsem vás kráčet v procesí při Děkovné pouti na Antonínku. Dnes jste zde také, ale stále v civilu. Neuvvažujete, že byste se také do kroje nastrojila?

Pan starosta Tureček mně slíbil, že mi kroj nechá ušít. Možná bych si to i ráda vyzkoušela. Myslím, že je pěkné jít v průvodu v kroji s pocitem sounáležitosti, že patřím také do tohoto regionu.

Manažerka Mikroregionu Ostrožsko Jana Bujáková nalévala starostům a starostkám při jejich společném zpívání víno, aby se jim lépe zpívalo.

tamního folklorního souboru. Byla také moderátorkou celého odpoledne. Samotný program byl svým způsobem volný. Každý soubor dostal zhruba deset minut k prezentaci. Naším cílem bylo, aby účinkující předvedli, co nového připravili, jestli fungují, zda ubývá, či přibývá počet členů.

V rámci programu zazpívali také starostové mikroregionu Ostrožsko. Scházeli se někde k nácvičku? Letos skutečně pečlivě trénovali. Nácvičku se ujal starosta Ostrožské Nové Vsi Stanislav Tureček. Je členem pěveckého sboru Krasavci a navíc předsedou správní rady, tak to vzal do svých rukou. Nacvičovalo se ve vinotéce U Svatého Vavřínce v Ostrožské Nové Vsi. Máme spoustu nových starostů a místostarostů, tak se bylo třeba setkat a trochu vše natrénovat. Tím se také mohl odblokovat případný strach z vy-

zase montovali pódium... Všechno si vlastně chystáme sami a nejsme na nikom závislí.

Musíte v Redutě platit nájem?

Ne. Město Uherské Hradiště nám tyto prostory poskytuje od počátku zcela zdarma. První ročníky totiž nebyla tak masivní účast. Možná byli tehdy i rádi, že je Reduta využita. Nám teď zůstalo toto perfektní místo. Je nám jasné, že ostatní mikroregiony na tom nejsou tak dobře.

Připomeňte, jak vypadal první ročník slavností.

Tehdy se prostě sešlo pár lidí na náměstí, kde se otevřel stánek s burčákem a vínem, zazpívalo se a to byly celé Slavnosti vína. Vše bylo ještě bez podpory nadace. Pamatuji si, že jsem musela během tří měsíců sehnat od

ani zájem přijet. Dnes je situace naprosto jiná.

Proč jste do toho tehdy tedy šli?

Protože jsme se chtěli prezentovat jako Mikroregion Ostrožsko. Díky tomu jsme tenkrát získali toto nádherné zázemí v Redutě. Někdy není na škodu být u za-

Otázka pro:

Miloše Kozumpliky, starostu Veselí nad Moravou

Letos jste šli coby hosté Mikroregionu Ostrožsko v průvodu Slavností vína a otevřených památek v Uherském Hradišti. Neuvvažujete, že by se vaše město do mikroregionu, jehož bylo členem, zase navrátilo?

Situace je taková, že vážně uvažujeme o návratu do mikroregionu. Radní Petr Horehled' dostal za úkol dát dohromady poradní orgán rady, jímž bude komise pro cestovní ruch. V rámci toho budeme znovu uvažovat o případném vstupu do mikroregionu Ostrožsko. Už proběhlo několik jednání s předsedou správní rady mikroregionu panem Stanislavem Turečkem a s manažerkou Janou Bujákovou. Je to otázka času, jak se rozhodneme. Rozhodně by se o této věci mělo jednat letos na prosincovém jednání zastupitelstva. Protože tyto věci souvisí s plánovaným rozpočtem.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Sochař Otmar Oliva vzpomíná na pátera

Při Děkovné pouti (28. 8.) byla na kapli sv. Antonína na Blatnické hoře odhalena a požehnána pamětní deska. Připomíná, že se před sto padesáti lety narodil malíř Joža Uprka. Jejím autorem je akademický sochař Otmar Oliva z Velehradu. Umělec, který má k Antonínku blízký vztah a rád se sem i s celou rodinou už dlouhá desetiletí vrací.

Pamětní desku odlil Otmar Oliva v květnu ve své slévárně na Velehradě.

Foto: Filip Fojtík

Pamatujete si, kdy jste byl na Antonínku poprvé?

Poprvé jsem tady byl s mým učitelem Vladislavem Vaculkou. Setkali jsme se zde tehdy s páterem Šuránkem. Bylo to v roce 1971.

Proč jste sem přijeli?

Otec Šuránek tehdy dobudoval pomník Panny Marie Sedmibolestné na Javořině. Na jeho pokyn ho dělal pan Vaculka s architektem Černouškem. Pan Vaculka mě tehdy poprosil, abych dodělal nějaké detaily na soše Panny Marie. Od té doby je to také poutní místo naší rodiny.

Jak na vás otec Šuránek při prvním setkání zapůsobil?

Byl to prostě svatý muž, a to jsem v té době ještě nevěděl, co to je. Když jsem ho tehdy viděl, tak jsem to začal tušit.

Vracel jste se sem za ním?

Ne. Občas jsem ho viděl, ale on dožíval v Ludgeřovicích, kde jsem ho jednou navštívil.

O čem jste si povídali?

To už si nepamatuju. Nicméně si pamatuju na dobu, kdy už byl hluboký totáč, mohlo to být v jedna nebo dvaasedmdesátém roce. Mám dojem, že tehdy působil v Blatničce. Byl svátek Božího těla. Já jsem ještě vůbec nevěděl, co to je. Otec Šuránek tehdy nevyšel před kostel

s nejsvětější svátostí, protože se to nesmělo. Stoupnul si toliko do vchodu a tomuto kraji žehnal. Dodnes vidím to gesto. Na to nikdy nezapomenu.

Vzpomněl jste, že je poutním místem vaší rodiny socha Panny Marie na Javořině. Jaký vztah máte k Antonínku?

Sem jezdíme pořád! Když byly děti malé, tak jsme tady s nimi pouštěli draky. Jeden náš syn je navíc Antonín!

O tom jsem slyšela nějaký příběh...

Narodil se v říjnu. Záhy poté jsme ho sem se ženou Olinkou přivezli. Byl tu tehdy první sníh. Možná to byla spíš jinovatka. Já jsem tenkrát k úžasu mé ženy syna položil na zem před sochu svatého Antonína. Byl ale samozřejmě zabalený v peřině. Řekl jsem: „Svatý Antoníne, starej se o něho!“ Náš Tonda se narodil v úterý, což je vlastně svátek svatého Antonína každý týden, protože svatý Antonín zemřel v úterý. Několikrát jsem byl v Pa-

dově u hrobu tohoto velkého světce.

Všichni, kdo se instalace desky zúčastnili, se pak na závěr vyfotili. Uprostřed pod deskou je její autor Otmar Oliva. Vpravo pak stojí synové Antonín a Václav.

Foto: Lenka Fojtíková

Antonína Šuránka jako na svatého muže

K tomuto poutnímu místu tedy vás i celou rodinu pojí úzké pouto. Jaký to byl pocit, když jste byl oslovený, abyste zhotovil pamětní desku ke sto padesátému výročí malíře Joži Uprky?

Byl jsem samozřejmě rád. Dělal jsem to s myšlenkou na pana Vaculku, který mne sem poprvé přivedl.

Je možné nějak pamětní desku popsat, co je na ní vidět, co jste chtěl jejím ztvárněním říct?

Při práci je dobré mít nějaké poradce. Já jsem měl takové tři. Na prvním místě to byl otec Špidlík, který se nám kdysi snažil vysvětlit, co je to kroj a tradice. Druhým poradcem byl páter Šuránek, s nímž jsem se tady v roce 1971 setkal, a třetí je ten, který mne sem před lety přivedl. A to byl Mistr Vladislav Vaculka, který miloval tento

kraj až do prolití krve. Pokud v té desce uvidíte nějaké vlání, nebo pentle či fragmenty od kroje, tak je to dobře. Každý to musí pochopit sám. Dále je na desce malířův podpis, protože je dobře, když je člověk někde podepsanej.

Mezi lidmi se objevily názory, že Uprka nežil zrovna svatým životem a že by pamětní deska na kapli možná neměla být. Co si o tom myslíte vy?

Vždycky je to nějak. Já bych v tomto ohledu každému doporučil cvik, který je znám od věků. Jde o zametání před vlastním prahem. Navíc nemohu nevzpomenout na známý vtíp otce kardinála Špidlíka, když kněz řezal neposlušného ministranta po prdeli. Ministrant mu řekl: „Otče, zadrž! Biješ chrám Ducha svatého!“ A pan farář mu řekl: „Ale po sakristiil!“ **Lenka Fojtíková**

Kdo je Otmar Oliva

Akademický sochař Otmar Oliva se narodil 19. 2. 1952 v Olomouci. Vystudoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti (1972) a Akademii výtvarných umění v Praze (1978). S manželkou Olgou a dětmi žije na Velehradě, kde má svůj ateliér se slévárnou. Jeho rozsáhlé dílo zahrnuje volnou plastiku, liturgické a obřadní (převážně církevní) artefakty, insignie, reliéfní výzdobu zvonů, sochařské řešení hrobů, pamětní desky, busty, medaile i velké komplexní sochařské realizace určené převážně do chrámových interiérů a urbanistických slohových prostor v České republice i v zahraničí. V době totality byl uvězněn za šíření materiálů Charty 77. Avšak v žaláři, jak sám říká, jej „našel Bůh“. V 90. letech 20. století vyučoval na Scuola dell'arte spirituale v Římě. Do evropského povědomí vstoupila zejména jeho sochařská řešení výzdoby kaple Redemptoris Mater papeže Jana Pavla II. ve Vatikánu a výbava interiéru kostela Marie Matky Církve ve slovinském Mariboru. Jeho díla vlastní Vatikánské muzeum, Moravská galerie v Brně, Muzeum města Brna a galerie v Olomouci, Zlíně, Ostravě, Hodoníně a v Uherském Hradišti. Své práce dodal do řady evropských zemí a USA. Je držitelem Ceny Masarykovy akademie umění, Pamětní medaile 3. odboje, Řádu sv. Cyrila a Metoděje. Více se můžete dozvědět na: www.otmaroliva.cz.

Uprkovy obrazy kopírovali už za jeho života

Malíř Joža Uprka se narodil 26. října 1861 v Kněždubě. Rod se psával původně Huprka a malířovi předci pocházeli z Boršic u Blatnice.

Joža studoval nejdříve na německém piaristickém gymnáziu ve Strážnici a později na Slovanském gymnáziu v Olomouci. Malířské nadání rozvíjel na akademiích v Praze a Mnichově. Pro jeho tvorbu byla důležitá studijní cesta do Paříže v letech 1892 a 1893. Poté se usadil v rodném kraji, kde si v Hroznové Lhotě (1904) postavil podle architekta Jurkoviče vilu. Patřil k zakladatelům Sdružení výtvarných umělců moravských v Hodoníně (1907) a stal se jeho předsedou a vůdčím členem. V letech 1924–1937 žil na zámku v Kloboučích na Slovensku, kde nacházel novou malířskou inspiraci. Jeho dílo je bytostně spjato s rodným Slováckem. Uprkova tvorba vy-

cházela ze slavností, zvyků, obřadů i každodenního života jeho rodného kraje. Obdivoval krásu lidových krojů. V roce 1894 získal obraz Pouť u svatého Antonínka na Salonu v Paříži ocenění Meutition honorable. O rok později se ale většina Uprkových obrazů na Národopisné výstavě v Praze neprodala. V roce 1902 umělec v Hroznové Lhotě navštívil známý francouzský sochař August Rodin.

Při svém zaujetí pro tvorbu neměl dlouhou dobu pomyšlení na ženění. Na to došlo, až když měl umělec osmatřicet let, kdy si vzal za ženu Anežku Králíkovou ze Svatobořic (15. 5. 1899). Anežka byla malířka, která malovala olejovými barvami ornamenty na nábytek. Společně měli čtyři děti. U manželky se ale rozvinula duševní choroba, takže od roku 1905 až do roku 1959 prožila v léčebně v Kroměříži. Kvůli této tra-

gédii musel umělec najít svým dětem hospodyně. Jistě není bez zajímavosti, že Joža Uprka přes svou uměleckou tvorbu stále sedlačil a sám řídil celé hospodářství. Zemřel 12. ledna 1940 v Hroznové Lhotě. Jeho obrazy jsou kromě galerií a muzeí běžně k vidění také například ve farním kostele v Blatnici či Kněždubě. Ne vždy mělo ale jeho dílo uznání. Například obraz sv. Cyrila a Metoděje, jak kázal Slováckům, sponzoroval údajně veletínský hostinský Karel Ruprecht. Když ale obraz rozbil, poznal v jedné postavě svatého cestáře Korčáka, prohlásil, že takový obraz nechce, že se přece nebude modlit k chlapovi, kterého co chvíli vyhazuje z hospody. Při bedlivém prohlížení navíc zjistil, že v popředí vyobrazená matka s dítětem je Kučerova Anča z Veleťin. Obraz proto malíři vrátil a chtěl zpět investovaných dva-

cet zlatých. Na druhé straně je pravda, že už za Uprkova života existovala dílna, která se zabývala výrobou jeho falzifikátů. Podle Uprkova pravnuka starosta Petra Hanáka šlo mnohdy o velmi zdařilé kopie, které byly k nerozeznání od originálů.

Od 23. září do 22. 1. 2012 je možné ve Valdštejnské jízdárně v Praze navštívit rozsáhlou expozici k Uprkově výročí narození. Při té příležitosti byla vydána monografie o jeho životě díle. Velkou publikaci vydala letos také Galerie výtvarného umění v Hodoníně. Momentálně je vyprodána a čeká se na její dotisk. I zde bylo možné letos navštívit krásnou výstavu Uprkových obrazů. Při příležitosti kulatého jubilea pak byla umělci odhalena busta u Základní školy v Hroznové Lhotě, která byla přejmenována na Uprkovu základní školu. **Lenka Fojtíková**

Hrubá Vrbka slavila 650. výročí obce

Po tři dny slavila Hrubá Vrbka šest set padesát let od první písemné zmínky o obci. Toto výročí už bylo sice vloni, ale oslavy se nakonec přesunuly až do letošního roku. A byly to narozeniny se vši parádou, na které nikdo hned tak nezapomene, protože se také hned tak nebudou opakovat. Přípravy stmelily celou vesnici a snad ne-

bylo domu, kde by se někdo nějakým způsobem nezapojil. Místo spousty slov ale více určitě řeknou fotky. Pojďte se tedy podívat, jak to v Hrubé Vrbce od 23. do 25. září vypadalo.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Bohatý program v pátek odstartovaly vernisáže hned dvou výstav. V budově Chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty byly od pátku do neděle k vidění obrazy, výšivky i kroje. „Obrazy jsou nejen od místních lidových malířů, ale třeba také od Joži Uprky. Jedno mají společné. Zachycují nádhru našich krojů i pohledy na obec, takže si návštěvníci mohou připomenout, jak vypadala v Hrubé Vrbce původní stavení,“ upozornil starosta obce Stanislav Prášek. V hasičské zbrojnici se pak návštěvníci prostřednictvím kronik a fotografií vrátí do minulosti. Nejstarší fotografie pocházely z roku 1886. Ke kronikám i rodinným albům fotografií si mohli návštěvníci sednout a vše v klidu prolístovat. K zapůjčení bylo i několik lup.

V sobotu oslavy pokračovaly ekumenickým koncertem v evangelickém kostele s názvem Zpívejme Hospodinu píseň novou. Evangelíci mají v Hrubé Vrbce dva kůry. Jeden se stal stanovištěm kuželovské scholy a druhý mládežnického evangelického sboru s názvem TenSing. Program byl sestavený tak, že se sbory mladých lidí ve zpěvu střídaly a mezitím hrál na varhany také Jiří Kovář. Jednu skladbu pak hned v úvodu zahrála Anna Fojtíková, varhanice z kuželovského kostela. Posluchači sedící dole v lavicích byli jakoby obklopeni zpěvem zezadu i zepředu. „Nechal jsem se inspirovat Biblií. V dvanácté kapitole se v Nehemiášovi píše o tom, že když se Izraelci vrátili z babylonského zajetí a podařilo se jim postavit hradby, slavili to tím, že po těch hradbách šly proti sobě dva velké pěvecké sbory. Sešly se na chrámovém nádvoří a tam společně všichni slavili a chválili Boha. Mým cílem bylo, aby posluchači zažili jakési obklíčení chválou Boha našimi mladými zpěváky. Vždyť už se tady ve Vrbce zpívá více než šest set padesát let. Název koncertu Zpívejme Hospodinu píseň novou, vzešel z nápisu, který je v kostele,“ uvedl na vysvětlenou evangelický farář v Hrubé Vrbce Mojmir Blažek. Kuželovská schola zastupovala katolickou víru a pěvecký sbor TenSing evangelíky. V obou sborech byla výhradně mládež. Farář Mojmir Blažek pak se svou ženou Liou zazpívali také židovskou píseň. Tím zase připomněli, že zde v minulosti žila komunita židů. V obci je také pravoslavný monastýr, a proto zazněla pravoslavná modlitba Optinských starců.

Všichni, kdo se oslav zúčastnili, mohou potvrdit, že v Hrubé Vrbce panovala srdečná atmosféra. A co by to bylo za horňáckou oslavu, kdyby chyběla slivovice a vdolečky.

Sobotní program byl postavený na zpěvu a cimbalových muzikách. „Jelikož se oslavy nesly pod názvem Více jak 650 roků znějí písničky Hrubou Vrbkou, tak to bylo přirozené,“ zdůvodnil autor Jiří Miškeřík. Na snímku hraje hrubovrbcká muzika.

Na závěr sobotního pořadu byla veřejnosti poprvé představena nová publikace o obci. Jmenuje se Hrubá Vrbka a jejím autorem je Jarko Pavlík z Brna.

Foto: Lenka Fojtková

Oslavy vyvrcholily v neděli průvodem. V jeho čele kráčeli vlajkonoši.

Foto: Lenka Fojtková

Ve slavnostním průvodu jel v kočáře taženém koňmi starosta Stanislav Prášek a jeho předchůdkyně Anna Černobýlová.

Foto: Filip Fojtík

Za vlajkonoši nesly krojované dívky věnec obilí na poděkování za úrodu.

Foto: Filip Fojtík

V průvodu kráčeli nejen krojovaní, ale také zástupci myslivců, sokolů, hasičů i mažoretky.

Foto: Filip Fojtík

Někteří krojovaní jeli v sedle koní.

Foto: Filip Fojtík

Nechyběla ani ukázka zimních krojů.

Foto: Filip Fojtík

V průvodu se objevili zástupci všech věkových kategorií.

Foto: Lenka Fojtíková

Na průvod v neděli navázalo vystoupení, které připomnělo jeden rok v obci. Na pódiu se představily i mažoretky.

Foto: Filip Fojtík

Svůj um předvedly i mažoretky.

Foto: Filip Fojtík

Chybět nemohl ani tanec.

Foto: Filip Fojtík

V malých folkloristech z Krahulíčku je naděje dalšího udržování tradic v obci.

Foto: Filip Fojtík

Mužský a ženský pěvecký sbor z Hrubé Vrbky těšil návštěvníky svým zpěvem po všechny tři dny oslav.

Foto: Filip Fojtík

Jan Blahynka vydává své první CD

Vloni Jan Blahynka z Blatnice překvapil na Czech talentu Zlín, kde skončil na čtvrtém místě. Do soutěže se tehdy přihlásilo okolo tisícovky zpěváků a muzikantů. Mnozí z nich byli studenti konzervatoří a uměleckých škol.

Láska k hudbě

Po roce vydává Honza své první samostatné CD. „Bude na něm dvanáct písní, přičemž všechny

barvitě,“ zdůvodňuje svou volbu Honza. Pouze jednu z písniček zazpívá za svého doprovodu na kytaru sám. Jmenuje se Smutný

Na kytaru se Honza Blahynka z Blatnice naučil hrát sám.

Foto: Michaela Pomajbíková

jsou moje autorské. Sám jsem si psal hudbu i texty,“ prozradil třidvacetiletý mladý muž, jehož srdce hoří pro muziku. Písničky jsou vesměs o lásce, přírodě a mezilidských vztazích, které život přináší. Nový nosič vznikl v první polovině roku v nahrávacím studiu Šopa v Lipově. Autor spolupracoval se spoustou dalších muzikantů. Spolu s ním zahraje například na akordeon bratr Tomáš, sourozenci Kotačovi, kytarista Marek Vyskočil, basista Vojtěch Kabelka a zazpívá Petra Poláchová.

Smutný optimista

„Mým cílem bylo, aby každý z muzikantů do toho vložil něco ze sebe. Jen jsem jim řekl, jak bych chtěl, aby to znělo. Chtěl jsem prostě, aby to bylo hodně

optimista a podle ní bude také pojmenováno celé album.

Hudbu neškatulkuje

Muzika je pro Honzu Blahynku velkou láskou. Jeho talent v útlém věku objevila maminka. Po jejím boku se také poprvé postavil na prkna, která znamenají svět. Bylo to ve Ždánicích na přehlídce dětských kapel a Honzovi bylo pouhých osm let. Svou hudbu nerad škatulkuje. Pokud by ale musel zařadit svůj styl, řekl by, že hraje folk pop rock. „Mám ale rád veškerou hudbu. Když se mě někdo zeptá, co rád poslouchám, tak říkám, že jsem audiofil. Nedovedu být nijak konkrétní. Já totiž poslouchám od dechovky přes elektronickou hudbu úplně všechno. Dooprav-

dy i dechovku. Pokud v ní hrají skutečně dobří muzikanti, tak mě to prostě baví,“ tvrdí mladý muzikant. Možná je to i proto, že nějaký čas hrál i zpíval v dětském dechovém orchestru Jiřího Štici, který už dlouhé roky funguje při Základní umělecké škole ve Veselí nad Moravou. „Učil jsem se hrát na křídlovku. Původně jsem ale začínal s klavírem. Vyzkoušel jsem i klarinet a tubu. Teď se ale věnuji hlavně tomu, co jsem se naučil sám. A to je kytara a bubínky konga-bonga,“ prozrazuje Honza Blahynka.

Praxe na Hradě

Po základní škole vystudoval Hotelovou školu Světlá a Obchodní akademii ve Velkém Meziříčí. Na Pražském hradě prošel praxí a absolvoval také pětíměsíční stáž ve čtyřhvězdičkovém hotelu Heaven v Anglii. „Všechno to byla obrovská zkušenost. Ať už jde o gastronomii či společenský bonton,“ vzpomíná Honza.

Nová práce

To už je ale všechno minulostí. Počátkem září se Honza ze Slovácká přestěhoval do Jablonce nad Nisou. V tamním městském kulturním středisku nastoupil na místo jevištního zvukaře. „V Jablonci mám také vést dětské workshopy hudby. Práce s dětmi mne baví, protože už dělám vedoucího na letních táborech,“ prozrazuje jen tak mezi řečí další aktivitu mladý muž.

Na závěr povídání říká, že by byl moc rád, kdyby se jeho nové cédéčko posluchačům líbilo. Veřejnosti by ho rád představil v listopadu a prosinci. Koncem léta bodoval v rádiu Samson, kde se hraje pohodová hudba zaměřená především na folk a country. Mezi začínajícími muzikanty byl v soutěži Štafle na prvním místě. O umístění muzikantů rozhodují posluchači, kteří jim přidělují body. „Přes letošní léto jsem hodně koncertoval. Jednou bych se muzikou a zpě-

V osmnácti letech se stal mistrem republiky mezi mladými someliéry. To byl zřejmě také důvod, proč se pak na necelé dva roky stal obchodním zástupcem jednoho velkoobchodu s vínem.

vem rád živil. Je mně ale jasné, že to není v obrovské konkurenci vůbec snadné,“ říká v závěru našeho setkání Honza.

Lenka Fojtíková

Do Blatničky se z celé republiky sjel rod Švrčků

Žijeme v době, kdy nikdo nemá na nic čas. Široká rodina se obvykle sejde jen po delší době na pohřbu někoho blízkého. Potom příbuzní v bolesti a slzách litují, že se takto všichni nesetkali, dokud byl nebožtík živý. To už ale bývá pozdě.

Rod Švrčků, který vzešel ze stařečků Matouše (1883-1953) a Rosálie (1887-1948), žijících nejdříve na Suchově, se rozhodl, že s tím něco udělá. V roce 2002 se jejich potomci sešli ve Slupi na Znojemsku. Cílem druhého srazu byla koncem srpna Blatnička. Mezi více než půl stem účastníků z celé republiky byla už sedmá generace potomků.

První setkání inicioval Josef Švrček ze Suchova. „Uspořádal ho tehdy ve Slupi na Znojemsku, odkud nás většina pochází. Prarodiče, kteří měli v rozmezí dvacet let sedm dětí, se tam totiž po válce přestěhovali. Tenkrát se osídlovalo pohraničí po odsunutých Němcích,“ vysvětluje Jaroslav Švrček (52), jak se jeho předci dostali ze Suchova na Znojemsko.

Jaroslav a jeho dva sourozenci se sice narodili ve Znojmě, ale počátkem šedesátých let se spolu s rodiči přestěhovali do Blatničky. Od té doby tady bydlí. S ženou Aničkou (47) vychovali syna a dceru a dnes se už radují ze tří vnuků.

Jejich aktivní strýc po prvním srazu zemřel, a tak se rozhodli, že další setkání uspořádají v Blatničce sami. „S nápadem přišla žena. Mně se do toho moc nechtělo, protože jsem věděl, že

vše sepisovala ručně, Jaroslav si na internetu našel program ke tvorbě rodokmenu, který mu značně usnadnil práci.

Poté nechal vytisknout čtyřicet knih, které obsahují i fotky

konoší, severní Moravy i Znojemska.

Místem jejich setkání byl kulturní dům. Na uvítanou si všichni pochutnali na řízku s bramborem a oblohou. Později přišel na řadu výborný guláš a švédské stoly. Nechyběly ani koláčky a víno. Každý z účastníků přinesl buchty a zákusky. K dobré pohodě i do tance vyhrával harmonikář. Vyprávění a vzpomínání pak nebralo konce.

Příští setkání by se mělo za pět let uskutečnit zase ve Slupi na Znojemsku. „Pokud budeme zdraví, tak bychom další sraz uspořádali zase v Blatničce. Rozhodně budeme sledovat, jak se rozrůstáme a nové členy budeme doplňovat do již hotového stromu rodokmenu,“ plánuje Jaroslav Švrček. Na závěr připomíná, že tato setkání jsou důležitá hlavně pro nejmladší členy rodu. První bratrance se mezi sebou samozřejmě znali. Horší už to bylo s jejich dětmi a dalšími generacemi.

Lenka Fojtíková

Stařečci Rosálie a Matouš Švrčkovi měli v rozmezí dvaceti let sedm dětí. Dnes žije více než dvě stě jejich potomků po celé republice.

Foto: Rodinný archiv

to bude obnášet spoustu práce a starostí, ale nakonec jsem souhlasil,“ prozrazuje Jaroslav. Kromě setkání se nakonec navíc rozhodl dát dohromady rodokmen všech potomků manželů Matouše a Rosálie. Zatímco žena Anna

téměř všech členů dnes už rozsáhlého rodu. Díky stařečkům Švrčkovým totiž v současné době žije více než dvě stě jejich potomků. Koncem srpna se jich do Blatničky sjelo více než padesát. Přijeli z Prahy, Podkr-

Rod Švrčků se za více než sto let pořádně rozrostl. Na druhé setkání se do Blatničky sjela necelá čtvrtina všech žijících potomků.

Foto: Rodinný archiv

Školka se zaměřila na celistvou pedagogiku

Bližší pohled na nový styl pedagogiky, který začíná uplatňovat Mateřská škola s křesťanskou výchovou Uherský Ostroh, měli možnost zažít na vlastní oči rodiče dětí, kteří počátkem září zavítali do koncertního sálu ostrožského zámku. Hlavní rysy celistvé pedagogiky přijeli vysvětlit lektori Eva Muroňová a P. Tomáš Cyril Havel.

„Celistvá na smysl zaměřená pedagogika Franze Ketta klade hlavní důraz na radost a vztažnost. Není důležité, jestli je někdo výborný zpěvák či tanečník, ale aby se všichni dokázali bavit a měli z toho radost. Zároveň tato pedagogika vytváří v dětech vztah k jednotlivým věcem, kterých si pak více váží,“ vysvětlila v kostce Muroňová.

Tento styl pedagogiky uplatňovaný především v mateřských školách vznikl již před čtyřiceti lety

v Bavorsku, odkud se přenesl do Tyrolska. „Když dojdete do většiny školek, uvidíte spoustu hraček, a teprve poté děti. Celistvá pedagogika je více strohá a každá hračka či věc má své nezastupitelné místo,“ doplnila Muroňová.

Beseda byla určena nejen do-

spělým, ale i dětem. Ty zazpívaly, zatančily, luštily hádanky či si ze šátků stavěly vlastní školku. Na Moravě není tento typ pedagogiky zatím příliš rozšířen. Nejbližší školka, která využívá jeho program, je až ve Slavkově u Brna.

Text a foto: Hynek Zdeněk

Nejlepší jablko bylo z Hrubé Vrbky

První říjnový víkend mířily stovky lidí do Kulturního domu v Louce. Zahrádkáři zde totiž připravili výstavu ovoce a zeleniny. Její součástí byla dvě kláně. Horňácké obce bojovaly o nejkrásnější jablko. Odborná porota rozhodla, že první místo patří Hrubé Vrbce. Stříbrné ocenění zůstalo doma v Louce a bronz putoval do Tasova.

Dětem pak byla určena soutěž o nejkrásnějšího strašáka. Zde

patřilo prvenství Barboře Karáskové. Druhou příčku obsadil Tobiáš Zemánek a z třetího místa se radoval Broněk Smetka. Přestože se ovoce letos příliš moc neurodilo, pořadatelům se sešlo na tři stovky exponátů.

Za dva dny výstavu navštívilo okolo pěti set lidí. „Nevybírali jsme vstupné, tak je to jen odhad,“ informoval předseda pobočky místní organizace zahrádkářského svazu Josef Šmehlík.

V sobotu zazpíval také mužský pěvecký sbor a zájemci mohli vyslechnout přednášku Ladislava Tomčaly o sadařství.

Kromě toho mohli návštěvníci zdarma ochutnat jablečný mošt, který dodali zahrádkáři. Starostka Louky Anna Vašicová pak s pomocí další kuchařky navařila výbornou kyselicu. Také ta byla nabízena zdarma.

Podle organizátorů zažila výstava největší invazi po nedělní mši svaté, která byla obětována na poděkování za úrodu. Po bohoslužbě se většina lidí přesunula do sálu kulturního domu, který je hned naproti,“ prozradil Josef Šmehlík. Vloni se výstava kvůli malé úrodě neuskutečnila. Letos bylo ovoce ale ještě méně. „Přesto jsme do toho šli a nakonec jsme rádi, že jsme se tak rozhodli,“ dodal. Zahrádkářům s přípravami významně pomohl obecní úřad, protože většina členů je v duchodovém věku.

Lenka Fojtíková

Vítězný strašák Barbory Karáskové.

Foto: Filip Fojtík

Hluk staví nové byty

Na pět nových bytů se mohou těšit obyvatelé Hluku. Město je získá přestavbou bývalé kotelny v Závodní ulici, která už neslouží svému účelu. Vítězná firma z Uherského Brodu zahájila práce v září a byty by měly být připravené k nastěhování v červnu příštího roku. Čtyři budou menší, do čtyřiceti metrů čtverečních a jeden dvoupokojový se zhruba pětapadesáti metry čtverečními. Nájemci budou platit čtyřiapadesát korun za metr čtvereční. Městu se podařilo na výstavbu bytů získat dotaci. „Rozhodně se nebojím, že by byl s obsazením nových bytů problém. Pokud by neměli zájem místní, tak budeme rádi, když se k nám přistěhují noví obyvatelé,“ řekl starosta Hluku Jan Šimčík.

(lef)

Do Blatnice zavítá vzácný kněz z Malty

Do Blatnice přijede známý exorcista P. Elias Vella z Malty. Při svém turné v únoru příštího roku, kdy bude přednášet na Velehradě a v Praze, na dva dny zavítá také do Blatnice pod Svatým Antonínkem. Ve farním kostele sv. Ondřeje bude mít od 24. do 25. února přednášky zaměřené na vnitřní uzdravení skrze moc Ježíše.

P. Elias Vella, OFM Conv. je řeholní kněz, františkán minorita. Vystudoval teologii na Lateránské univerzitě v Římě. Byl provinciálem minoritů na Maltě a farářem v St. Paul's Bay a poté sedm let arcibiskupským delegátem pro řeholní život. Nyní je dvanáctým rokem hlavním exorcistou své diecéze na Maltě a zároveň prezidentem Diecézní komise pro okultismus a satanismus. Je autorem mnoha knih na různá témata duchovního života. Většinu času tráví na cestách po celém světě. Vede exercicie a semináře na nejrůznější duchovní témata.

(lef)

Děti z ostrožského domova boří mýty

O dětech z dětských domovů si většina lidí myslí, že nejsou zrovna studijní typy s nějakým mimořádným nadáním. Tento zažitý mýtus v posledních letech s úspěchem boří svěřenci vychovatelů z Dětského domova Uherský Ostroh. Před několika lety se dostala do prestižní školy Open Gate zřízené nejbohatším Čechem Petrem Kellnerem Kateřina Němečková. Nyní má přechodnou adresu svého pobytu v Babicích u Prahy také Lukáš Kotlár. Nadaný mladík dokonce upoutal pozornost Nadace Olgy Havlové, která mu jako jednomu ze tří Čechů umožnila studovat přímo v Anglii, ve škole Churchill House.

Talentovaný Lukáš Kotlár získal v Anglii na prestižní škole nejen certifikát, ale hlavně také spoustu zkušeností a nových přátelství z celého světa.

Jak se o tobě Nadace Olgy Havlové vůbec dověděla?

K tomu, abych byl mezi těmi šťastnými, kteří byli vybráni, jsem musel napsat v angličtině životopis a motivační dopis. Pak už se roztočilo kolo štěstí, které tentokrát stálo při mně.

Churchill House je letní škola, jak tam probíhala výuka?

Každý den od osmi hodin ráno začínalo vyučování. Neměli jsme však samozřejmě předměty jako na naší české škole, ale pouze tři dopolední hodiny angličtiny.

Po obědě jsme měli odpolední aktivity. V nich jsme mohli využít školní bazén, tenisové kurty a sportovní halu.

V České republice není tato škola ještě příliš známá, kdo na ní vlastně studuje?

Po celou dobu existence se na téhle škole neukázal ani jeden Čech. Já a další dva kluci z dětských domovů jsme se tento rok stali zároveň průkopníky tunelu mezi Českou republikou a Ramsgatem, kde se škola nachází. Věřím, že jednou budeme početná skupina jako studenti z Ruska či Francie.

Ti převažovali?

Ano, ale potkával jsem tam studenty prakticky z celého světa. Krom zmíněné Francie a Ruska přijeli i z Turecka, Itálie, Portugalska, Německa, Španělska, Číny či Polska. Byla to tedy i dobrá příležitost se naučit něco málo z jiných jazyků.

Zaregistroval jsi nějaké odlišnosti mezi českým a anglickým školstvím?

Těch rozdílů je určitě víc. Jednou z věcí, kterou se Anglie liší, jsou například letní prázdniny. Ty v Anglii trvají pouze šest týdnů.

Angličané jsou pověstní tím, že se vyžívají v tetování, zažil jsi tam v této souvislosti nějakou zkušenost?

Tomuto tématu jsme se ve škole hodně věnovali. Téměř týden jsme se zabývali příběhem holky, která chtěla na ucho tři malé hvězdičky a po údajném usnutí skončila s šestapadesáti hvězdičkami na celé levé tváři.

Jak bys hodnotil celý tvůj anglický pobyt, vnímáš ho jako přínos pro své další jazykové vzdělání?

Učit se cizí jazyk v zahraničí je ta nejkouzelnější metodika na světě. Během pár dní vás prostředí donutí mluvit. Užival jsem si tam každou minutu. Bylo to super a věřím, že se tam ještě vrátím. Nejen že jsem získal certifikát, ale také jsem získal nové zkušenosti samostatného cestovatele.

Text a foto: Hynek Zdeněk

Hodová občůzka v Louce

Hody, které se v Louce slaví díky zasvěcení kostela P. Marii Růžencové, měl letos v obci na starosti ročník 1993. Při nedělní občůzce (na snímku) stárky doprovázela Hornácká cimbálová muzika Jožky Staši.

Foto: Filip Fojtík

Blatnička s hosty zamířila do družebního Falkensteinu

V polovině září zamířila Blatnička spolu se svými hosty do družebního Falkensteinu v Rakousku. Už po jedenácté se zde zúčastnila dvoudenních Oslav vína, kultury a umění.

Vinaři otevřeli ve Sklepní ulici návštěvníkům své vinné sklepy. Nabízeli v nich nejen víno a burčák, ale třeba také šperky, obrazy a nejrůznější dekorativní předměty. Na své si přišli i gurmáni. Pro ně bylo připraveno mnoho sladkých i slaných dobrot.

obec tehdy slavila devět set padesát let existence. Letos jsme v rámci projektu získali dotaci sto dvacet tisíc korun na obnovu našich krojů. Děti z nich totiž vyrůstají, a tak je zapotřebí pořídit nové," informovala starostka Jarmila Hrušková.

První den ve Sklepní ulici vyhrávala cimbálová muzika Falešnica. Většina členů je z Boršic u Blatnice. Za cimbálem tentokrát vypomáhal Vojtěch Radoch z Ostrožské Lhoty.

Své stanoviště dostali i zástupci Blatničky. Přestože byly sklepy až na konci dlouhé ulice vinných sklepů, cestu si sem našly davy lidí. Kdo sem zamířil, vždy postál delší dobu a s radostí naslouchal cimbálové muzice Falešnica i zpěvu všech krojovaných. Právě kroje byly pastvou pro oči. Moraváci si mnozí Rakušané fotografovali. Blatnička do Falkensteinu pozvala také folkloristy ze Strání, takže bylo skutečně nač se dívat.

„V současné době běží projekt s názvem Předme tradice za hranice. Předloni jsme v našich Tradičních Slováků Falkensteinu obnovovali kroje. Naše družební

Z toho důvodu se také všichni krojovaní fotografovali. Byli mezi nimi i hosté z Ostrožské Lhoty, Boršic a sedm tanečníků ze Strání. Při sobotním průvodu mezi všemi účastníky zvlášť zářilo šest

Krojovaní budili v Rakousku pozornost a sklídili obdiv.

párů svátečních krojů z Blatničky. Zatímco v sobotu vyhrávala cimbálová muzika Falešnica, v neděli dostala slovo dechová hudba Blatnička.

U sklepa, kde zástupci Blatničky získali na dva dny své zázemí, byly stánky s vínem, koláčky a hned vedle se prezentovaly Tradiční Slováků. „Lidé měli největší zájem o vyšívané závěsy na kořtvačky. Prodaly se ale také některé vinařské zástěry a další drobnosti," prozradila Jitka Menšíková, která měla stánek na starosti. „To u nás šly nejvíce na odbyt koláčky," podělily se o zkušenosti ženy z Blatničky. „Rozhodně nejde o nějaké extra výdělky.

Ve Falkensteinu hlavně vždy představujeme naši činnost," uvedla ředitelka obecně prospěšné společnosti Tradiční Slováků Jana Smutná.

„S Falkensteinem jsme navázali družbu před dvanácti lety. Od té doby jsme na těchto slavnostech byli jedenáctkrát. Jsou to vždy krásná setkání, kdy se můžeme setkat s přáteli, povykládat a hlavně poznávat kulturu jiného národa. S obyvateli Falkensteinu máme mnoho společného. Obě obce jsou vinařské se vztahem k udržování tradic," upozornila starostka Blatničky Jarmila Hrušková.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Společný snímek krojovaných účastníků, kteří se ve Falkensteinu zúčastnili oslav Vína, umění a kultury.

Anna Gajdošová sloužila na boršické poště neuvěřitelných čtyřiatřicet let

Žijeme v době, kdy nikdo nemá jisté, jestli zítra nedostane ve své práci padáka. Naši předkové většinou celý život pracovali na jednom místě. Pokud se objevil někdo, kdo zaměstnání střídal, byl označen za fluktuanta. Mladí se dnes přitom chtějí ve svém životopise pochlubit zkušenostmi, které nasbírali pokud možno na co nejvíce místech.

Příběh Anny Gajdošové z Blatnice, která pracovala neuvěřitelných osmatřicet let u jedné firmy, se proto zdá neskutečný. Z oněch osmatřiceti let byla přitom čtyřiatřicet let vedoucí pobočky České pošty v Boršicích u Blatnice.

„Nastoupila jsem tam sedmého října roku 1977,” vzpomíná osmapadesátiletá žena, která posledního srpna odešla po dlouhé službě do důchodu. Po maturitě na strážnickém gymnáziu vystudovala nástavbu pro vedoucí pošty ve Znojmě. Nejdříve pracovala necelé dva roky v Uherském Ostrohu.

„Po mateřské dovolené za mnou přijel ředitel s náměstkem a přemlouvali mě, abych šla do Boršic, protože tam nikoho neměli. Přiznám se, že se mně tam moc nechtělo. Měla jsem čtyřiatřicet let, byla jsem mladá holka a nechtěla jsem se zahrabat v takové malé vesničce. Když jsem s jejich nabídkou souhlasila, byla jsem přesvědčená, že tam dlouho nevydržím,” prozrazuje žena. Vztah k práci na poště zdědila po svém tatínkovi Františku Petraturovi. Ten byl totiž poštmistrem nejen v Blatnici, ale třeba také na Myjavě či Senici na Slovensku. Později se stal poštovním inspektorem, takže jezdil po mnoha poštách na Moravě i Slovensku. Dříve, než se jeho dcera Anička narodila, ale o práci přišel. Komunistům se nelíbilo, že není ve straně, a tak letěl. Musel jít do fabriky pracovat jako dělník. Kromě dcery Anny šla v jeho šlépějích ale i druhá dcera – Antonie Vyskočilová, která byla zase vedoucí pošty v Blatnici.

S Annou Gajdošovou se při jejím odchodu do důchodu přišel rozloučit i starosta Bohuslav Vávra.

Když Anna Gajdošová před čtyřiatřiceti lety nastupovala na poštu v Boršicích u Blatnice, vypadalo to tam úplně jinak, než když nyní koncem srpna odcházela. „Veškerou mou výbavou byla tehdy jen propiska, razítko a počítačka na kličku. Jinak se vše počítalo z hlavy. Taky tam byla jedna doručo-

vatelka a uklízečka,” vrací se ve vzpomínkách Anna Gajdošová. Když odcházela do důchodu, byla už na poště sama, ale zato vybavená moderní počítačovou technikou. Doručovatelka dojížděla z nedalekého Hluku a poštmistrová si musela po práci vždy uklidit sama.

Přesto ničeho nelituje. „I když jsem Blatničanka, prožila jsem většinu života v Boršicích. Zatímco v Blatnici téměř nikoho neznám, v Boršicích znám už tři generace obyvatel. O všech přitom vím, ve kterém čísle domu bydlí. Mezi kolegy jsme se o obyvatelích bavili stylem: „Marie dvěstěpadesátka,” směje se čerstvá důchodkyně.

Na závěr vzpomínání upozorňuje, že ji Boršičané přirostli k srdci. Měla je ráda a těžko se s nimi loučila. Zažila několik starostí, přičemž se všemi velmi dobře vycházela. Ten poslední, Bohuslav Vávra se s ní přišel rozloučit s kyticí v ruce. Doprovázely ho také ostatní pracovníce obecního úřadu, a přišel dokonce i pan farář Norbert Nawrath.

Lenka Fojtíková

Tatínek František Petratur (nahore třetí zleva) byl na několika místech Slovenska i Moravy poštmistrem a později poštovním inspektorem.

Foto: 2x rodinný archiv

Ostrožané se vrátili ke starým tradicím

Moravská beseda, kterou mohli Ostrožané vidět naposledy někdy v osmdesátých letech minulého století, se stala hlavním lákadlem letošních hodů v Uherském Ostrohu. Vysoká a poměrně mohutná mája ozdobila v pátečním podvečeru ostrožské přizámčí. Sobota byla už tradičně věnována chození po stárcích, udělení/potvrzení hodového práva a večerní zábavě. I letos se Ostrožané, jejichž počet každoročně

stoupá, mohli pochlubit hned dvěma dvojicemi stárků. Staršími byli pro letošek Jiří Jurčeka s Ivou Pšurnou a mladšími Martin Čech s Michaelou Molkovou. Program hodů vyvrcholil v neděli, kdy se v kostele sv. Ondřeje slavila dopoledne hodová mše svatá. (Mnoho dalších fotek je v aktualitách na: www.ostrozsko.cz).

Text a foto: Hynek Zdeněk

Přestože měli Ostrožané letos mohutnou máju, dokázali ji vztyčit velmi rychle.

Tetky si vzaly na starost pěveckou stránku pátečního podvečera a svými písněmi pohlady na duši.

Pro mladší stárku Michaelu Molkovou si chasa zašla na Sídliště.

Po přečtení událostí, kterými Uherský Ostroh od minulých hodů prošel, potvrdila starostka Hana Příleská hodové právo.

Výlovu vodní nádrže u Blatničky počasí přálo

Kapra po mlynářsku, smaženého, na zelenině, či na česneku a další dobrotu mohli pokochat ti, kteří zamířili v polovině října na výlov vodní

nádrže u Blatničky. Podívanou, kterou je možné sledovat jen jednou za rok, si nenechaly ujít stovky návštěvníků z širokého okolí. (leř)

Na rybáře dopadají paprsky vycházejícího slunce. Foto: Filip Fojtík

Většina návštěvníků si domů odváží také kapra, na kterém si pochutnají o Vánocích. Foto: Filip Fojtík

Mladá žena jela do Madridu hledat Boha a našla ho tam sama v sobě

Pomalou nastává čas plískanic a těšení se na Vánoce. V myšlenkách ale stále doznívají vzpomínky na zážitky z prázdnin. V polovině srpna se dva miliony lidí z celého světa vydaly na Světové dny mládeže do Madridu ve Španělsku. Setkání s papežem Benediktem XVI. se zúčastnili také mladí lidé z Ostrožska a Horňácka.

V Madridu měla své zastoupení Blatnice pod Svatým Antonínkem, Blatnička, Boršice u Blatnice, Hluk, Hrubá Vrbka, Javorník, Kuželov, Lipov, Louka, Nová Lhota, Malá Vrbka, Suchov, Ostrožská Lhota, Ostrožská Nová Ves i Uherský Ostroh. Jen z Ostrožské Lhoty jich bylo sedm.

Byla mezi nimi svým způsobem už veteránka Alena Skřenková. Před dvaceti lety se totiž zúčastnila dnes už legendárního setkání v Čenstochové s Janem Pavlem II. „Ze Lhoty nás tehdy jel plný autobus! Bylo mně patnáct a setkání se mi navždy zapsalo do srdce. Bylo první v historii,“ připomíná Alena Skřenková. Poté byla také na stejné akci v roce 1997 v Paříži, Římě (2000) a Kolíně nad Rýnem (2005), kde už byl Benedikt XVI. Ve Španělsku na ni i Jakuba Páče (21) a Vojtěcha Radocha (20) udělala největší dojem mše svatá, která byla pro tisíce mladých lidí mnoha národů sloužena v aréně, kde dříve bývaly býčí zápasy. „Seděli jsme v kruhu a uprostřed arény byl oltář. Nebylo tam ještě tolik lidí, takže jsme si to mohli

víc užít. Něco se dokonce četlo i v češtině,“ pochvalovali si kluci, kteří byli na podobném setkání mládeže vůbec poprvé.

„Před třemi lety jsme se na Velehradě zúčastnili aktivu, kde jsme přes telemost sledovali Setkání mládeže v australském Sydney. Když pak v závěru Svatý otec vyhlásil, že další setkání bude v roce 2011 ve španělském Madridu, řekli jsme si, že pojedeme, a tak se nakonec i stalo,“ prozrazuje Jakub Páček. Poté kluci přiznávají, že to byl neopakovatelný zážitek. „Jestli se nám něco nelíbilo? Možná špatná organizace, kterou Španěle občas nevládali,“ připouští Vojtěch Radoch.

S tím souhlasí i jednadvacetiletá Ludmila Dominiková. „Byla jsem v Kolíně nad Rýnem a tam se mně líbilo asi víc. Možná to bylo proto, že to bylo poprvé. V Madridu byla ale doopravdy špatná organizace. Když jsme přetrpěli celou noc vsedě, tak jsme se s kamarádkou ráno vydaly na toalety a také pro vodu. Potom už nás ale nepustili zpět do areálu, takže jsme se vlastně samotného setkání s papežem nezúčast-

nily,“ prozrazuje mladá dívka.

Jinak všechno vidí pětadvacetiletá učitelka z Hluku Zdeňka Hájková. Na setkání jela s přítelem na popud kamarádů poprvé. Do té doby se ničeho podobného nezúčastnila. Dokonce nebyla ani v Brně, když Českou republiku navštívil papež.

„Nevěděla jsem, co od toho mám očekávat. Ani vlastně nevím, proč jsem se dala přemluvit. Když se pak blížil den odjezdu, litovala jsem, že jsem se přihlásila. Možná to byl strach z neznámého,“ uvažuje nahlas Zdeňka. Realita pak ale mnohonásobně předčila její očekávání. „V posledním čase jsem prožívala hodně těžké období a zdálo se mně, že neexistuje řešení. Ve Španělsku jsem ale v sobě pocítila obrovskou vnitřní sílu, Boží lásku a pomoc jako už dlouho ne. Dá se říct, že jsem jela do Madridu hledat Boha a našla jsem ho tam v sobě,“ svěřila se Zdeňka Hájková.

Další Světové dny mládeže se uskutečnily za dva roky v Riu de Janeiro. Všichni oslovení se shodli, že tam zřejmě nepojedou, protože cesta bude finančně velmi náročná. Vždyť jen náklady na letošní putování do Španělska vyšlo zhruba na deset tisíc korun.

Lenka Fojtíková

Společný snímek poutníků olomoucké arcidiecéze, kteří do Madridu přijeli až na hlavní program.

foto: archiv Zdeňky Hájkové

Návrhářka zve na ojedinělou show

Módní návrhářka Marie Zelená zve na ojedinělou akci. V sobotu 19. listopadu se ve sportovní hale v Ostrožské Nové Vsi uskuteční kulturní a charitativní večer s názvem Návraty k hodnotám. V ojedinělém programu vystoupí houslový virtuos Jaroslav Svěcený, herec Slováckého divadla Josef Kubáník, a pokud jí to zdraví dovolí, tak i herečka a loňská nositelka Thalie Květa Fialová. Mezi profesionálními modelkami budou modely předvádět i dívky z dětských domovů v Uherském Hradišti a Ostrohu. Odpolední vystoupení začne v 15.30 a večerní v 19 hod. (Více jsme o akci psali v minulém čísle časopisu.)

(lef)

Turisté už ví, kam za vínem

U hlavní křižovatky v Blatnici přibyla nová informační cedule. Z jedné strany je mapa, kde návštěvníci obce najdou všech čtyřiatřicet členů Cechu blatnických vinařů. Z druhé strany jsou informace o nově vzniklé akci Do Blatnice za vinařem. Součástí informačního panelu je také lavička a v těsné blízkosti by měl být ještě instalovaný velký dubový sud. „Hlavním cílem bylo, abychom návštěvníky obce a turisty přilákali do sklepních uliček. Také projíždějící upozorňujeme, že jsme vinařská obec. Informační panel by měl usnadnit orientaci v obci a umožnit kontakt s vinaři,“ zdůvodnil jeho instalaci mladý vinař Tomáš Rumišek. Vinařům se na poutač podařilo získat dotaci ve výši třiceti tisíc korun z fondu Nadace partnerství, kde je v programu Greenways generálním partnerem Česká Společnost.

(lef)

Ostrožsko rozděljuje peníze ze Slavností vína a otevřených památek v Uherském Hradišti

PODĚKOVÁNÍ

Dovolte, abych Vám jménem všech obcí Ostrožska co nejrdečněji poděkoval za spolupráci a bohatou prezentaci lidových tradic a folklóru našeho mikroregionu při realizaci Slováckých slavností vína a otevření památek v Uherském Hradišti.

Společně se nám podařilo vytvořit neopakovatelnou, přátelskou atmosféru, která jistě upřímně zahřála a pohládila lidská srdce.

Ještě jednou přijměte můj obdiv a velký dík.

Stanislav Tureček, předseda správní rady

Mikroregion Ostrožsko	Počet osob dle jmeného seznamu	Realizace akce - příspěvek na úhradu nákladů	Sváteční kroje - příspěvek obcím na obnovu krojů	Účinkující - příspěvek souborům	Vinaři - příspěvek na propagaci vinařství	Celkem
Rozdělení příspěvku v procentech	zaokrouhleno	29%	7%	63%	1%	100%
Subjekty	Osoba	Kč	Kč	Kč	Kč	Kč
Účinkující - osoba 500 Kč	620			310000		310000
Náklady na prezentaci na Redutě	620	142 150				142 150
Příspěvek vinařům na vstupenky na košt	25				7 500	7 500
Obce na kroje 7 x 5000 Kč	7		35000			35 000
Celkem	620	142 150	35 000	310 000	7 500	494 650

Mikroregion Ostrožsko		Počet osob	Celkem
Subjekty	Osoba		Kč
Účinkující - osoba 500 Kč			
Celkem	620	310 000	
Hluk	184	92000	
1 Mužský pěvecký sbor	21	10500	
2 Klebetnice	12	6000	
3 FS Dolňácko	14	7000	
4 Dechovka Šarovec	15	7500	
5 ZUŠ dětská cimbálová muzika	16	8000	
6 Košuláčci	29	14500	
7 Hluboček	20	10000	
8 Mužský pěvecký sbor	14	7000	
9 DH Polahoda	8	4000	
10 Město Hluk	13	6500	
11 Žarůžek	22	11000	
Ostrožská Nová Ves	116	58000	
12 Mužský pěvecký sbor	15	7500	
13 ŽS Denica	14	7000	
14 Děvčice z Nové Vsi	15	7500	
15 CM Novoveská banda	6	3000	
16 Pomněnky	19	9500	
17 FS Novoveštan - chasa	33	16500	
18 FS Novoveštan	14	7000	

	Ostrožská Lhota	96	48000
19	Folklórní soubor Háječek	30	15000
20	CM Višňa - mladí	13	6500
21	Dětský soubor Kameňáček	22	11000
22	Ženský pěvecký sbor	16	8000
23	Mužský pěvecký sbor	15	7500
	Blatnice pod Svatým Atonínkem	88	44000
24	Dětský soubor Vavřínek	36	18000
25	Blatnická chasa	17	8500
26	Dětská CM Studánečka	16	8000
27	Mužský pěvecký sbor	7	3500
28	Ženský pěvecký sbor	12	6000
	Blatnička	46	23000
29	Obec Blatnička	7	3500
30	Dechová kapela Blatnička	12	6000
31	Dětský soubor Jasenka	27	13500
	Boršice u Blatnice	45	22500
32	Boršice u Blatnice	27	13500
33	Mužský pěvecký sbor	18	9000
	Uherský Ostroh	45	22500
34	Tetky - ženský pěvecký sbor	7	3500
35	Město Uh. Ostroh	4	2000
36	Galuškovo slovácko - Oskoruše	12	6000
37	FS Ostrožan - Haštera	22	11000

Nejlepší moučník dodala Štěpánka Minksová

Nejen spousta druhů ovoce, zeleniny, ale třeba také bylinky, výtvarné práce dětí z mateřské i základní školy, dekorace ze sušených květů a pětaticet druhů moučníků nabídla nádherná výstava v Hrubé Vrbce. Připravili ji tamní členové zahrádkářského svazu. Bezmála čtyři stovky exponátů si za dva dny přišlo do sálu kulturního domu prohlédnout šest set spokojených návštěvníků.

„Výstavu jsme poprvé uspořádali před čtyřmi roky a zájem od té doby stále roste,“ informoval předseda základní organizace Českého zahrádkářského svazu

sucho,“ zdůvodnil vysokou úrodu předseda zahrádkářů. Mezi bramborami bylo vystavených několik kuriozit. Jedna vyrostla do tvaru srdce a další byly obří.

Na výstavu ovoce a zeleniny se přišlo v Hrubé Vrbce podívat okolo šesti stovek návštěvníků.

v Hrubé Vrbce Miroslav Zahradník. Vzápětí ale upozorňuje, že členů mezi zahrádkáři ubývá. V současné době je jich v celé obci devětadvacet a téměř všichni jsou důchodového věku. „Jsme taková organizace důchodců,“ říká s nadsázkou jednatelka zahrádkářů sedmašedesátiletá Josefa Kolaciová. Pořadatelé výstavy mají ale energie na rozdávání. Zatímco předloni měli tři sta vystavených exponátů, letos jich bylo téměř o sto víc. Byly přitom nejen z Hrubé Vrbky, ale také ze širokého okolí. Modré brambory dokonce dodala paní Ňorková až ze Židlochovic na Brněnsku.

Organizátoři se shodli, že letos byl dobrý rok na brambory. „Přišlo, kdy mělo, a potom bylo

Část exponátů se ještě objeví na výstavě v Kozojídkách a v Louce. Zbytek pak poputuje do jídelny mateřské a základní školy.

Součástí výstavy byla soutěž o nejlepší jídlo připravené z ovoce či zeleniny. Kuchařky pořadatelům dodaly pětaticet moučníků. Podle návštěvníků, kteří je chutnali a poté hodnotili, na prvním místě skončil výborný ořechový dezert Štěpánky Minksové z Velké nad Veličkou. Druhá příčka patřila Haně Zdeňkové a na třetím místě skončila Kristýna Zavadilová.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Mezi vystavenými kuriozitami byla i brambora, která narostla ve tvaru srdce.

Mimo jiné bylo k vidění hned několik druhů brambor, kterých byla letos pěkná úroda. Ty nejvzdálenější vyrostly paní Ňorkové ze Židlochovic na Brněnsku.

Vítězný recept:

Ořechový koláč

250 g hladké mouky
100 g mletého cukru
1 celé vejčko
100 g másla
3 lžice medu
1 lžice sody (nebo perníkové koření)
3 lžice mléka

Postup:

Rozpustíme máslo, cukr, med, mléko, přidáme mouku, sodu, nakonec vejčko.

Vzniklé těsto rozválíme na pečicí papír (těsto je podobné jako na perník - pokud se vám těsto nebude pěkně spojovat něčeho trochu přidejte: másla, medu nebo mléka)

Připravíme směs ořechů:

150g ořechů (různé druhy) na hrubo nakrájet

1 sáček dýňových semínek
1 sáček slunečnicových semínek

1 sáček sezamu

Ořechy, dýňové a slunečnicové semínka můžeme na sucho opražit.

Potom rozpustíme 80 g cukru (je možné dát i trochu třtinového), 120 g másla a 3 lžice medu. Smícháme se semínky, necháme zchladnout a dáme na těsto, pečeme asi 10 minut na 180°C. Podle chuti můžete dát do směsi ořechů sušené rozinky, brusinky aj.

Pravoslavní putovali do Hrubé Vrbky

První zářijový víkend zamířila do pravoslavného monastýru v Hrubé Vrbce bezmála stovka poutníků z celé Moravy, Čech i ze Slovenska. Uskutečnila se zde totiž pouť k připomínce devětašedesátého výročí mučednické smrti biskupa pravoslavné církve, sv. Gorazda II., rodáka z Hrubé Vrbky.

Poutníci se do monastýru začali sjíždět už v pátek večer, kdy byla v komorním prostředí chrámu sloužena za svitu svící tzv. devátá hodinka a po ní velká večerní bohoslužba s litií. Jde o starokřesťanský obřad, při němž se světlí chleby, pšenice, víno a olej. V sobotu dopoledne pak byla

„Svatý novomučedník Gorazd navázal na odkaz věrozvěstů Cyrila a Metoděje zde na Moravě,“ upozornil biskup. Přítomné pak vyzval, aby se svým životem stali pečeti práce a mučednic-

sloužena božská liturgie v češtině a částečně staroslověně. Vedl ji biskup Jáchym, představený monastýru. Spolu s ním sloužilo dalších deset duchovních. Biskup v kázání zdůraznil podobnost života sv. Gorazda a Panny Marie. Hovořil o dobrodiních, která měli oba světci společné. O jejich lásce k Bohu, pokoře, trpělivosti a schopnosti se obětovat pro druhé. Proto jsou našimi vzory a pomocníky na duchovní cestě. Připomněl také nezištnou obětavost a mučednickou smrt sv. Gorazda, k jehož památce byl monastýr v Hrubé Vrbce vybudován.

ké smrti sv. Gorazda. Na obřady navázalo v zahradě monastýru pohoštění. Většina poutníků jez-

dí do Hrubé Vrbky opakovaně, což bylo vidět a cítit ve velmi živé a přátelské atmosféře, která celou pouť provázela.

Text a foto: Pavel Gráf

Svatý biskup Gorazd

V září roku 1921 byl srbskou církví vysvěcen první český pravoslavný biskup Matěj Pavlík (bývalý římskokatolický kněz), který symbolicky podle prvního nástupce sv. Metoděje přijal jméno Gorazd. Ve své činnosti navázal na cyrilometodějskou tradici a dal obnovené církvi v tehdejší Československu pevný právní a kanonický řád a v souladu s evangeliem a tradicí pravoslavné církve i národní bohoslužebný jazyk.

Za druhé světové války, po objevení atentátníků na říšského protektora Heidricha, kteří se skrývali v pravoslavném chrámu v Resslově ulici v Praze, byl 4. září 1942 biskup Gorazd se svými spolupracovníky po dlouhém mučení popraven. Československá pravoslavná církev pak byla nacisty zakázána. Po válce se činnost církve obnovila a v roce 1951 jí mateřská ruská pravoslavná církev udělila autokefalititu.

Od té doby byla samostatnou místní církví, která si mohla volit a světit biskupy sama. Po rozdělení republiky v roce 1993 došlo ke změně názvu církve, ale ne k právnímu rozdělení.

V současné době má pravoslavná církev v českých zemích a na Slovensku čtyři eparchie (biskupství). Dvě v České republice (pražskou a olomoucko-brněnskou) a dvě na Slovensku (prešovskou a michalovskou). V roce 1987 pravoslavná církev biskupa Gorazda svatořečila. Prezident republiky mu pak 28. října 1997 propůjčil Řád Tomáše Garrigua Masaryka I. třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva.

(red)

Rekordní Lipovská desítka

Rekordních sto osmdesát čtyři závodníků se postavilo na start Lipovské desítky. Pořadatelé měli radost z obrovského nárůstu především dětských a mládežnických kategorií. Hlavní závod na deset kilometrů vyhrál časem 31:58 Martin Kučera (VSK Univerzita Brno). Z horňáckých běžců si nejlépe vedl Dušan Tomčala z Lipova, který doběhl desátý (36:54). Hned za ním se objevil v cíli další Lipovjan Jan Miškeřík (37:01). Ten skončil v kategorii nad 40 let na čtvrtém místě. *(lef)*

Mladší hoši běželi 200 metrů. Z Horňáků si nejlépe vedl Martin Maňák (č. 227), který vybojoval stříbro a bronzový David Červenka (č. 364). S číslem 404 běžel Michal Miškeřík, jehož tatínek Jan běžel hlavní závod. *Foto: Filip Fojtík*

Děti bojovaly jako o život

Mateřská škola v Lipově se v říjnu ujala pořádání už osmého ročníku Běhu babího léta. Školní autobus z Blatnice přivezl 11. října do Lipova nedočkávané závodníky z Blatnice, Louky, Vrbky, Tasova, Hroznové Lhoty, Kozojídek a Kněždubu. Domáci přišli pěšky. Závod byl odstartován na hřišti základní školy. Na start se postavilo osmdesát dětí předškolního věku. O tom, jak se těšily, svědčí výrok jednoho z nich: „Já poletím jak blážen.“ Přestože ráno pohrozily mraky deštěm, nakonec nepršelo. Všichni závodníci běželi s plným nasazením. Podle pořadatelů nezáleží na tom, kdo si odnesl putovní pohár, ani na tom, kdo byl poslední. Děti ukázaly, že byt jsou malé vzrůstem, dřímají v nich velká bojovná srdce. Všichni účastníci byli odměněni drobnými dárky. Za to patří dík podpoře obecnímu úřadu drobným podnikatelům. Příští rok se Běh babího léta uskuteční v Tasově. *(red)*

Putovní pohár Běhu babího léta zůstal doma v Lipově.

Foto: Archiv MŠ

Divadlo odehrálo premiéru

S divadelní hrou Noc za všechny peníze se v Lipově představil na přelomu září a října nový spolek ochotníků, který si říká Divadlo bez názvu. Devět herců odehrálo dvě vystoupení v Lipově a jedno ve Velké nad Veličkou.

„S nácvikem jsme začali dva měsíce před prázdninami. S případnými reprízami počítáme až někdy počátkem příštího roku. Většina z nás je hodně časově zaneprázdněna,“ uvedla na vysvětlenou členka souboru Jitka Hrdinová. Kromě vzpomínaných herců jsou součástí týmu také dva technici a nápověda. V Lipově působí už několik let další divadlo, které se jmenuje Lipovský výkvět. *(lef)*

Nový lipovský soubor s názvem Divadlo bez názvu se premiérově představil hrou Noc za všechny peníze. *Foto: Libor Maňák*

Divadlo bez názvu odehrálo dvě vystoupení v Lipově a jedno ve Velké nad Veličkou. *Foto: Libor Maňák*

Na scéně se objevilo devět herců.

Foto: Libor Maňák

Blatnickému vinobraní počasí přálo

Kulturní program, výborný burčák a třeba také dražbu obřího hrozu nabídl Blatnický vinobraní. Do areálu pod boudami se přišlo třetí zářijovou neděli pobavit několik stovek lidí. Před druhou hodinou na místo dorazil průvod krojovaných a potom už mohla začít zábava, která se Blatničanům i díky přízni počasí vydařila.

„Když jsme dávali dohromady program, oslovili jsme nejdříve folklorní soubor Vavřínek, cimbálovou muziku Studánečka, místní ochotníky, blatnickou dechovku a mužský i ženský pěvecký sbor. Všichni souhlasili s účastí a sbory si navíc pozvaly zpěváky z Kunovic a Boršic,“ uvedl předseda kulturní komise při obecním úřadu Antonín Hanák. Dále vystoupil ženský pěvecký sbor z Hroznové Lhoty. Ženy tentokrát nezpívaly, ale místo toho skvěle sehrály scénku o vaření trnek. Všichni účinkující se ale nejdříve objevili v krojovaném průvodu, který vyšel už tradičně od kostela. Poprvé v něm jel starosta Vladimír Hanák se ženou v kočáru. „Chtěli jsme dodržet slavnostní řád. Musím

se přiznat, že jsme se delší dobu dohadovali, kdo v kočáře pojede,“ prozradil starosta.

Oslovení vinařů se shodli, že se letos rysuje krásná úroda hroznů. „Teď by to ale ještě chtělo popršet,“ upozornil při oslavách starosta, který je předsedou Cechu blatnických vinařů. „Hrozny potřebují vláhu, protože začínají zasychat,“ připomněl další vinař Antonín Hanák.

Na závěr Blatnického vinobraní došlo na dražbu obřího hrozu, který vážil bezmála čtyřicet kilogramů. Hrozny věnovala firma Víno Blatel. Obří hrozen za sedm set korun nakonec vydražila Alena Těthalová. Výtěžek poputuje na úhradu nákladů na pořádání vinobraní. „V této tradici chceme určitě pokračovat. Jsme starobylá vinařská obec, která si to určitě zaslouží. Náklady na pokrytí organizace akce jsou v celkovém rozpočtu obce mizivé,“ uvedl starosta Blatnice.

Lenka Fojtíková

(Dalších mnoho fotek v aktualitách na: www.ostrozsko.cz)

V čele průvodu, který vyšel od kostela, kráčela krojovaná chasa s průvodem.

Obří hrozen vážil okolo čtyřiceti kilogramů.

Blatnické zpěvačky se před vystoupením s hroznem vyfotily.

Do kroku vyhrávala dechová hudba z Blatnice.

V průvodu nechyběli ani blatniční zpěváci.

V malých členech Vavřínu je naděje dalšího udržení tradic.

Svatováclavské výstavy mají už tradici

Když 22. září začínala v Ostrožské Nové Vsi vernisáž malířky Lenky Jurečkové, byla téměř ve stejnou dobu zahájena ve Valdštejnské jízdárně v Praze velká výstava ke sto padesátému výročí narození malíře Joži Uprky. Jedno mají oba umělci společné. Učarovala jim krása slováckých krojů.

„Celý rok jsem se těšila, že půjdu na vernisáž Joži Uprky. Nakonec jsem se na ni ale kvůli zahájení své výstavy nedostala. Určitě se na ni ale zajdu po návratu do Prahy podívat,“ prozradila třiatřicetiletá malířka. Lenka Jurečková pochází ze Bzence a posledních pět let žije v Praze. Na

Slovácko se znovu a znovu vrací pro inspiraci. Potkat ji můžete na Hornáckých i Strážnických slavnostech, a samozřejmě že v létě nemohla chybět na Slováckém roku v Kyjově. Tam měla také výstavu zaměřenou výhradně na Kyjovsko.

Lenka o sobě říká, že malovala

od malička. Hluběji se ale malbě začala věnovat na střední a vysoké škole. První výstavu měla už ve dvaceti letech. Do současné doby jich pro své přátele a milovníky umění připravila třiatřicet. Svou tvorbu představovala především v různých koutech Slovácka. Její obrazy ale už obdivovali návštěvníci galerií také na Slovensku, v Praze a třeba i v Mongolsku. V Ostrožské Nové Vsi byly k vidění starší i zcela nové obrazy. Je na nich zachyceno Kyjovsko, Strážnicko, Hornácko, Uherskohradištsko i Brodsko.

„Je to takové putování napříč Slováckem,“ řekla autorka, která byla na vernisáži nastrojená v kyjovském kroji. Spolu s ní přijel také ženský pěvecký sbor ze Bzence Drmolice. Svým zpěvem ženy umocnily krásný kulturní zážitek. „Obrazy Lenky Jurečkové jsou mostem, který nám současníkům přenáší odkaz předků v jeho živé podobě se všemi

magickými souvislostmi tradice lidových písní, tanců a obyčejů,“ řekl mimo jiné při zahájení výstavy Miroslav Potyka.

První výstava se v Ostrožské Nové Vsi uskutečnila v rámci hodů v roce 2005. Tehdy v obřadní místnosti obecního úřadu vystavovali Jan Botek, František Pavlica a Lenka Jurečková. Za šest let zde organizátoři představili spoustu známých umělců. Byl mezi nimi malíř Zdeněk Hudeček, akademický sochař Otmar Oliva i Joža Uprka, Antoš Frolka či Cyril Mandel.

„Výstavní činnost tady chyběla. Obec nám vyšla vstříc a dala k dispozici obřadní síň. V době hodů, Vánoc či Velikonoc se zde stejně neoddává. Nejvíce návštěvníků na výstavy přichází, když jsou hody. To bývá návštěvnost čtyři sta až šest set lidí,“ prozradil Jan Botek, z jehož iniciativy se v Ostrožské Nové Vsi začaly výstavy pořádat.

Text a foto: Lenka Fojtíková

Malířka Lenka Jurečková (v popředí) vystavovala v Ostrožské Nové Vsi už podruhé.

Pastelka uvolnila prostory školkám

Děti z Uherského Ostrohu si od začátku školního roku zvykají nejen na návrat do školních lavic, ale také na to, že na zájmové kroužky míří do nových prostor. Od podzimu je totiž DDM Pastelka přemístěna z více lokalit do jedné centrální budovy na náměstí Sv. Ondřeje. „Konečně vše pod jednou střechou!“ Dalo by se radostně zvolat, nebýt toho, že v budově jsou zatím provedeny jen nejnnutnější práce. „Určitě bychom chtěli vyměnit okna za nová, ale nebude to tak snadné, neboť budova stojí v památkové zóně a vše proto bude nutné nejprve konzultovat s památkáři,“ vysvětlil místostarosta města Ivan Klauza. Problémem je i střecha,

Při slavnostním otevření mohli návštěvníci zhlédnout vystoupení děvčat z aerobiku, mažorettek, mažoretáků, zazpívat si společně s Tetkami či se pobavit u rytířského příběhu v podání hostů z Luhačovic. Zpestřením zábavného odpoledne pak byla možnost projet se v kočáře.

kteřá je takřka v dezolátním stavu a byla jedním z důvodů, proč se o objekt přestal zajímat majitel sousedního hotelu Morava Petr Hruběš. To však neznamená, že by děti nastupovaly do zdraví škodlivého prostředí, neboť město samozřejmě vše nejprve muselo mít schváleno od hygieniků. Důvodem stěhování Pastelky z budov zdravotního střediska a MŠ na Sídlišti nebyla jen touha mít vše na jednom místě, ale vysoký počet dětí, které nastupují do mateřských škol. Obě místní školky totiž začaly praskat ve švech, a tak radnice rozhodla o navýšení počtu tříd, které se nabízely právě v prostorách DDM Pastelka.

Text a foto: Hynek Zdeněk

Hody nebyly jen záležitostí krojované chasy, ale poutaly pozornost i rodičů s dětmi.

Na stavění májek jsou Novoveštané specialisti, tentokrát se zapojilo i hodně mladých chasníků.

V čele průvodu jelo několik jezdců na koních, kteří byli rovněž slavnostně vyzdobeni.

Do zdobení májky se zapojila více než desítka děvčat, krepové růže doslova mizely z připravených krabic před očima.

U stárka Martina Juráska (vpravo) se mohli všichni občerstvit jídlem i vínem.

Krojovaný průvod provázel při procházení obcí zpěv, hudba i tanec.

K předání hodového práva z rukou starosty Stanislava Turečka stárkům Martinu Juráskovi a Beátě Juříčkové došlo před kinem za velkého zájmu veřejnosti.

Text a foto: Hynek Zdeněk

Ředitelka Pastelky: Jen na děti se nezaměřujeme!

Na nové prostředí si od počátku zvykají nejen děti, ale i pracovníce Domu dětí a mládeže Pastelka v Uherském Ostrohu. Po přibližně měsíčním působení v budově Blatákovu mohla ředitelka Štěpánka Dubinová zhodnotit, jaké výhody a nevýhody

Takže jste spokojeni?

„Z pohledu centralizace ano, ale má to i své nedostatky. Ukazuje se, že jsou zde malé učebny. Třeba taneční sál je hodně malý, a to se zvětšoval vybouráním jedné příčky. Asi bychom potřebovali vybourat ještě

secvičení skladeb potřebují děvčata více prostoru.“

Jak to tedy řešíte?

Určitou možností je využívat menší sál sokolovny, který je nedaleko, ale ten bohužel již není náš, takže je potřeba za pronájem platit.“

fu – sedm hvězd kudlanky nábožné.

Máte hodně hudebních oborů. Nejste konkurencí základní umělecké školy?

To rozhodně ne! U nás nedostane nikdo žádné vysvědčení, protože jsme volnočasová aktivita. Nicméně je samozřejmě možné, že prvotní zájem o určitý hudební nástroj nebo zpěv vznikne právě v jednom ze zmíněných kroužků. Přechod do základní umělecké školy tak může být logickým vyústěním.

Proč věnujete dospělým tolik pozornosti?

Kroužky pro dospělé tvoří podstatnou část našeho programu. Máme zde například i orientální tanečnice a nově jsme zavedli také Zumbu. Jak u orientálních tanečnic, tak i u Zumby jsme zavedli jako novinku hlídání dětí, dokud budou jejich maminky cvičit či tančit.

V nabídce máte více než třicet kroužků. Kolik pracovníků či pracovník je celkem vede?

Dohromady je zde sedm pracovník. Ne všechny jsou ovšem zaměstnané na plný úvazek. Někdo z něj má třeba jen desetinu. Je to různé. Nejhorší ovšem bývá najít v nejvíce exponovaných časech, tedy mezi patnáctou a osmnáctou hodinou, volný prostor. Některé kroužky jsou proto situovány i na víkend. Snažíme se prostě vyhovět všem zájemcům.“

Text a foto: Hynek Zdeněk

Ředitelka Domu dětí a mládeže Pastelka v Uherském Ostrohu Štěpánka Dubinová.

přineslo přestěhování z několika odloučených pracovišť na náměstí Sv. Ondřeje.

Jak jste si zvykla v novém působišti Pastelky?

Přestěhování přineslo jednu obrovskou úlevu spočívající v tom, že nyní máme vše pod jednou střechou. Můžeme se tak mnohem častěji potkávat a sdělovat si informace. To dříve nebylo možné. Tím, že jsme nesdíleli v jedné budově, to bylo takové rozlitané.

jednu, protože jinak se tam děti nevejdou.“

To jich chodí do tanečních kroužků tolik?

Taneční sál nevyužívají pouze taneční kroužky, ale třeba i aerobic, o který je opravdu velký zájem. Máme zde čtyři věkové kategorie a ty musíme ještě dělit vždy na dvě skupiny.

Přesto sál nestačí?

Aerobic se připravuje na soutěže, ve kterých dosahuje vynikajících úspěchů. Na

Se začátkem nového školního roku jste vytvořili hned několik nových kroužků. Oč je největší zájem?

U dětí o zpěváčky a u dospělých o angličtinu. Letos zde máme mimořádně kvalitního lektora, který působil sedm let v Anglii, takže jazyk ovládá dokonale. Poměrně velký zájem u dospělých evidujeme i o hru na kytaru a o folklorní tance. U dětí bych zmínila hru na flétničku a rozhodně nemohu opomenout kroužek kung

Jak se žije soukromému zemědělci

Vyučil se čalouníkem na Střední průmyslové škole a Středním odborném učilišti nábytkářském v Rosicích. Poté si zde udělal také maturitu. Původnímu řemeslu se ale nikdy nevěnoval. Dnes dvaatřicetiletý Jan Němeček z Blatnice začal podnikat v zemědělství. V současné době obhospodaruje šestadvacet hektarů půdy. Na rozlehlých polnostech pěstuje zelí, květák, brambory, česnek i pšenici. Jeho vzorek letos zvítězil na Koštu zelí v Hluku.

„Naši odjakživa něco sadili a my jsme jim jako děcka pomáhali. Přišlo proto nějak přirozeně, že jsem se dal do podnikání v zemědělství,“ vysvětluje. Zatímco dříve měl vše na starosti tatínek Pavel, před devíti lety se karta obrátila a hlavní slovo má nyní jeho syn Jan. Pokud je ale nárazově zapotřebí, přiloží ruku k dílu celá široká rodina.

„Zemědělství je sezonní práce, ale vlastně mám pořád co dělat. První brambory se sadí už v březnu a poté postupně další plodiny. Zelí pak sklízíme ještě v listopadu a někdy

Soukromý zemědělec Jan Němeček sklízí zelí ještě v listopadu a někdy i v prosinci. Foto: Filip Fojtík

i v prosinci. Je to různé,“ prozrazuje něco ze svého ročního rytmu mladý zemědělec. Připouští, že má od prosince do konce února volněji. Nakonec ale přiznává, že na dovolené se svou ženou a malou dcerkou ještě nebyli. „Je to složité. Máme půjčky na stroje, hypotéku, opravujeme dům. Když není v zimě práce na poli, tak zase po celé Blatnici odhrnuji traktorem sněh z obecních cest,“ připomíná svou další aktivitu Jan Němeček.

Vypěstovanou zeleninu dodává do velkoobchodu i maloobchodu. Drobní zákazníci si přijíždějí pro to, oč mají zájem, přímo do rodinného

domku rodičů, který stojí úplně na kraji Blatnice ve směru na Uherský Ostroh. V podzimních měsících si zde mohli nakoupit brambory a hlávky zelí. To zájemcům na počkání i nakrouhali.

„Jak se žije soukromým zemědělci? Střídavě. Každý rok jinak. Když je něčeho velká úroda, tak jdou ceny dolů. Letos je to tak s bramborami. Vloni nebyla úroda, proto byly vysoké ceny. A tak je to u všeho. Cena česneku byla letos vysoká, ale příští rok může být vše jinak. Vypadá to, že nám letos zůstanou brambory. Mám je sice uskladněné, ale nevím, jestli vydrží,“ dělí se o zkušenosti z praxe mladý zemědělec.

Na otázku, jak je tato práce fyzicky náročná, odpovídá, že velmi. „Někdy mně rukama denně projde i tři sta metrů brambor,“ prozrazuje Jan Němeček. O jeho práci jsme si povídali jinak než na poli. Stáli jsme zaboření do bahna, protože zrovna opravoval defekt na traktoru. Za pár dnů se chystal sadit na hektaru a půl tisíc pět set kilogramů česneku.

Lenka Fojtíková

Připomenou si úmrtí P. Šuránka

Každé první úterý v měsíci se scházejí na Antonínku kněží a věřící, aby zde slavili tzv. Kněžskou kruciátu. Oč jde? Všichni se společně modlí za kněze. Setkání začíná v kapli sv. Antonína vždy v 16 hod. modlitbou Korunky. Poté následuje slavní mše svatá a na závěr krátká adorace s požehnáním. V listopadu se mimořádně věřící sejdou až 8. 11. ve farním kostele v Ostrožské Lhotě. Připomenou si zde totiž výročí úmrtí tamního rodáka P. Antonína Šuránka. Tento kněz zemřel v pověsti svatosti a nyní se jedná o jeho blahořečení. Mši svatou bude od 16 hod. sloužit olomoucký biskup Josef Hrdlička. Poté se všichni přesunou na blízký hřbitov, kde bude následovat modlitba u hrobu P. Šuránka.

(lef)

Spolky získají nové zázemí

Na přelomu října a listopadu začaly v Ostrožské Nové Vsi opravy bývalého domku zahrádkářů. S dokončením prací se počítá v září příštího roku. Víceúčelový dům pak budou využívat občanská sdružení a spolky v obci.

„Zázemí by zde měli najít všechny folklorní soubory, zahrádkáři i vinaři. Počítáme, že nové prostory bude ale využívat třeba i škola,“ nastínil plány starosta obce Stanislav Tureček. Oprava si vyžádá náklady okolo sedmi milionů korun. Obci se přitom podařilo získat dotaci ve výši 4,5 milionu korun z MAS. „Letos chceme za příznivého počasí stihnout hrubé práce venku a přes zimu by se mělo pokračovat uvnitř budovy,“ prozradil starosta.

(lef)

V sezoně brázdí s traktorem polnosti a v zimě pak odhrnuje sněh v ulicích obce. Foto: Filip Fojtík

„Bez pohybu se necítím dobře,“ tvrdí vytrvalostní běžec Jan Miškeřík z Lipova

Často ho můžete vidět, jak běží po silnici mezi Lipovem, Tasovem a Hrubou Vrbkou. Možná o tom jen málokdo ví, ale je trojnásobným vítězem vytrvalostního seriálu běhů Grand Prix Slovácko. Pět kilometrů umí zaběhnout za 17:02, desítku za 34:08, půlmaratón za 1:18 a za hodinu dokáže na dráze odkroužit 16 560 metrů.

Kdo se ve vytrvalostním běhu trochu vyzná, je mu jasné, že jsou to skvělé výkony. Kromě toho od loňského roku pořádá Lipovskou desítku. V osobním životě je projektovým manažerem a také tatínkem dvou malých dětí. O kom je řeč? O čtyřiačtyřicetiletém Janu Miškeříkovi z Lipova.

Přestože sportoval od útlého mládí, k vytrvalostním běhům se dostal až docela pozdě. V dětství a později i za muže hrál totiž fotbal. „Pamatuji si ale, že jsem první závody běžel za strážnické gymnázium. Už tehdy jsem tíhnul ke středním a delším tratím. Trojku jsem zaběhl za 9:50 a patnáctistovku za 4:30. Ty časy přitom byly bez jakéhokoliv systematického tréninku,“ upozorňuje dnes úspěšný běžec.

Když pak v jednadvadesátém roce přestal hrát závodně fotbal, šel si jednou až dvakrát týdně zaběhat. Dnes tvrdí, že se chtěl udržovat v kondici. „V roce 2003 mě pak napadlo, že bych si mohl vyzkoušet Běh Filipovským údolím. Na závod jsem šel opět bez nějaké systematické přípravy. Desítku, která je mezi běžci označována za docela náročnou, jsem tam hned napoprvé zaběhl za dvaatřicet minut. Výsledek mě povzbudil k usilovnějšímu tréninku a dalším závodům,“ vzpomíná na své závodní začátky Jan Miškeřík.

Čtyřiačtyřicetiletý Jan Miškeřík začal běhat před osmi lety a záhy dosáhl vynikajících výsledků.
Foto: Filip Fojtík

V tréninku začal běhat okolo tří set kilometrů měsíčně a záhy se dostavily první úspěchy. V roce 2007 poprvé reprezentant Lipova vyhrál kategorii nad čtyřicet let v sérii vytrvalostních běhů Grand Prix Slovácko. Z vítězství se pak radoval i v roce 2009 a 2010. „Nejlépe mně to běhalo v letech 2007, kdy jsem si na většinu tratí zaběhl osobáky. Teď už jde výkonnost s přibývajícím věkem dolů,“ míní jeden z nejlepších běžců Hornácka, i když dál sbírá úspěch za úspěchem.

Vloni začal navíc pořádat Lipovskou desítku. Pět dvoukilome-

trových okruhů vede ulicemi Lipova, takže diváci mohou stále sledovat, jak se závod vyvíjí. Letos v říjnu se uskutečnil už druhý ročník. Zájem o běh roste nejen mezi dospělými, ale také v nejmladších dětských kategoriích.

„Proč místo běhání nehraji třeba tenis? Protože mě to nechytlo. Baví mne prostě běhat. Výhodou je, že nejsem závislý na žádném spoluhráči ani nepotřebuji rezervovat kurt. Zaběhat si prostě můžu jít, kdy mne napadne. Po doběhu bývám sice unavený, ale na druhou stranu cítím určité uspokojení. Pokud nemám pohyb, jsem nervózní a necítím se dobře,“ vyjmenovává důvody, proč se téměř každý den obleče do sportovního a vyrazí v maratónkách do terénu. Pokud mu to zdraví dovolí, rád by běhal až do smrti. „Mám sen, že bych jednou běžel maraton. Víím, že bych tomu musel obětovat celou sezonu. Uvidím, jestli se mně to podaří,“ říká při loučení muž, který díky pravidelnému sportu na svůj věk vůbec nevypadá.

Lenka Fojtíková

Reprezentant Lipova (uprostřed) po startu letošní Hornácké pětadvacítky.

Foto: Filip Fojtík

Novoveští kanoisté stabilizovali kádr

Další kanoistická sezona v Ostrožské Nové Vsi je už minulostí. Novoveští kanoisté v letošním roce opět potvrdili, že patří k české špičce a dlouhodobě drží pozici jednoho z nejúspěšnějších sportů v našem regionu. V Mistrovství České republiky družstev skončila kanoistika z Ostrožské Nové Vsi na skvělém šestém místě. Celkem bylo v dlouhodobé soutěži klasifikováno čtyřiatřicet družstev.

„V poháru se dostáváme na úroveň devadesátých let, ale s daleko menším počtem závodníků. Tehdy jsme končili někde kolem pátého místa. Na závody jsme v letošní sezoně jezdili s třinácti čtrnácti dětmi, což je solidní. Jednu dobu, ale to už je dávno, se počet závodníků u mládeže dal spočítat na prstech jedné ruky,“ srovnává výsledky trenér oddílu Vít Pjajčík.

Právě talentovaná mládež je základem dalších skvělých výsledků oddílu. I když se v posledních letech stav mladých závodníků stabilizoval, přivítali by kanoisté mezi sebou další zájemce o tento sport. „Sice zájem o kanoistiku není ještě takový, jaký bychom si představovali, ale v dnešní době, kdy mají problém poskládat mužstvo i fotbalisté, asi nemůžeme čekat víc,“ dobře ví Pjajčík.

Vedení kanoistiky přitom v Ostrožské Nové Vsi nabízí každý rok ve své loďnici pro žáky okolních škol možnost vyzkoušet si tento sport a případně se přihlásit do oddílu. Podle trenéra se ale tato akce mívá účinkem. „Už to děláme léta, ale poslední roky to má z hlediska nových tváří takřka nulový efekt,“ posteskl si zkušený trenér.

Jedním z největších úspěchů

novoveského oddílu v letošním roce byl start Martina Macha na světovém šampionátu juniorů v německém

ni ho poslalo do finále C, kde obsadil pátou příčku a celkově skončil třiadvacátý. Na juniorském mistrovství Ev-

Nejúspěšnější člen kanoistiky v letošním roce byl Martin Mach

Brandenburgu. Osmnáctiletý kajakář na dvousetmetrové trati postoupil z rozjíždky do semifinále, ve kterém skončil na šesté pozici. Toto umístě-

ropy v chorvatském Zagrebu ve finále deblkajaků pak obsadil společně s Josefem Do- stálem z Prahy skvělou pátou příčku.

„Možná výsledky nedopadly podle jeho představ, ale je pravda, že měl mimořádně silnou konkurenci. Je to jediný závodník, který startoval na mistrovství světa i Evropy. Dá se říct, že v současné době je to náš nejúspěšnější reprezentant,“ okomentoval nejdůležitější Machovy závody manažer kanoistů Vít Pjajčík. Ten věří, že v nejbližší době vychová další talentované závodníky.

„Šikovné žáky určitě máme, všechno záleží na nich, jak budou ochotni se sportu věnovat, a také na podpoře jejich rodičů. Důležité je, aby pokračovali a nenechali se odradit nebo zlákat něčím jiným. Dále je také podstatné, aby přicházeli další a další zájemci o kanoistiku. Přál bych si, aby přibýli další nováčci v nejmladší kategorii,“ zakončil trenér a manažer kanoistů Pjajčík.

Stanislav Dufka

S třemi trofeji, dvěma oceněními a třiadvaceti medailemi se začátkem října vrátil devítičlenný závodní tým z polských Tych, kde se zúčastnil tradiční podzimní regaty na jezeře Paprocany. Zadní řada zleva: kanoista Michal Girašek, trenéři Pavla Martinková a Marek Mazur, kajakářka Karla Zalubilová z Mařatic, kanoista David Janík, kajakářka Klára Silnicová, kajakáři Filip Nikl a Jakub Mlčoch. Spodní řada zleva: kajakářky Kateřina Pjajčíková, Adéla Janošková, trenér Vít Pjajčík, kajakář Jakub Mazur

Foto: archiv klubu

Mladí tenisté bojovali o Pohár starosty obce

Tenisový turnaj v Ostrožské Lhotě O pohár starosty obce má za sebou dvanáctý ročník. Kvůli nezájmu dětí to přitom letos pomalu vypadalo tak, že se neuskuteční. Nakonec se ale na lhotských kurtech sešlo první sobotu v září deset mladých tenistů a tenistek.

Na rozdíl od uplynulého ročníku počasí tenkrát příliš nezlobilo. Turnaj se uskutečnil za podpory obce Ostrožská Lhota a už tradičně ho zahájil starosta Antonín Jelének. „Jsem rád, že mě pořadatelé pozvali k zahájení. Vidím, že s obměnami na kurtech poznávám každý rok stejné tváře. Poslední dobou si čím dál víc vážím lidí, kteří dělají něco pro druhé.

V dnešní době to nebývá pravidlem. Člověk musí přípravě věnovat svůj osobní čas, který by mohl trávit jinak,“ pochválil na úvod pořadatelky turnaje Tánu Goliášovou a Ilonu Dufkovou starosta Lhoty.

Poklonu vysekl i všem žákům, kteří turnaji obětovali prosluněnou sobotu. „Vážím si i vás, kteří jste přišli, protože máte nějakého koníčka, kterému se věnujete. Chtěl bych vás poprosit, abyste u sportu vydrželi a za rok jsme se tady znovu setkali. Víím, že nemůžete všichni vyhrát. Budu vám držet palce, ať vyhraji ti, kteří budou mít největšího ducha bojovnosti a umění,“ popřál všem účastníkům turnaje starosta.

Pořadatelky rozdělily hráče do dvou kategorií. Pět žáků hrálo v mladší a stejný počet ve starší kategorii. Hrálo se systémem každý s každým na jeden set. V mladší kategorii prošla turnajem bez jediné prohry suverénním způsobem Klárka Zmeškalová. U starších žáků byla situace dramatičtější. Na první místo poslal Jakuba Juřicu až lepší poměr gamů. Nejlepším tenistům pak předal po-

hár, věcné ceny a diplomy starosta Antonín Jelének.

Mladší kategorii vyhrála bez ztráty bodu Klára Zmeškalová, na druhé příčce stanula Andrea Jurásková a bronz patřil Davidu Bílkovi. Ve starší kategorii vybojoval vítězství Jakub Juřica, stříbro získal Štěpán Zelený a třetí skončil František Pavlas.

Text a foto: Stanislav Dufka

V mladší kategorii byla nejlepší Klára Zmeškalová (uprostřed), druhá skončila Andrea Jurásková (vlevo) a třetí David Bílek

Nejllepšími hráči starší kategorie byli první Jakub Juřica (uprostřed), druhý Štěpán Zelený (vpravo) a třetí František Pavlas.

Společný snímek všech účastníků 12. ročníku turnaje O pohár starosty Ostrožské Lhoty. Vlevo dole: Ondřej Zelený, David Bílek, František Pavlas, Štěpán Zelený, Jakub Juřica, Martin Pavlas. Vlevo nahoře: Klára Zmeškalová, Radka Žajdlíková, Karolína Bílková, přihlížející Anička Bartoničková, Andrea Jurásková a starosta Ostrožské Lhoty Antonín Jelének.

INZERUJTE V ČASOPISE KRAJEM SVATÉHO ANTONÍNKA

Časopis vychází v roce 2011 v těchto měsících: leden, březen, květen, červenec, září, listopad.
Uzávěrka inzerce je 14 dní před termínem vydání.

A Inzerce - CELÁ STRANA 185 x 262 mm	B Inzerce - PŮLSTRANA 185 x 130 mm	C Inzerce ČTVRTSTRANA 91 x 130 mm	E Inzerce PŮLSTRANA 91 x 162 mm
	D Inzerce - ČTVRTSTRANA 185 x 63 mm	F Inzerce ČTVRTSTRANA 91 x 63 mm	

SLEVY za opakovanou inzerci

POČET OPAKOVÁNÍ / SLEVA

2x **5 %**

3x **10 %**

4x a více **15 %**

Veselí n.Mor. • Břeclav • Kunovice • Zlín • Brno

Dárek k objednávce
v hodnotě min. 3 000 Kč bez DPH

www.sunsystem.cz
volejte zdarma 800 150 180

ROLETY

ŽALUZIE

MARKÝZY

VRATA

BRÁNY

Slavnost připomněla dvacet let školky

Mateřská škola s křesťanskou výchovou v Uherském Ostrohu si v září připomněla dvacet let od svého vzniku. Kulaté výročí zaměstnanci i děti oslavili slavností Díkůvzdání. V rámci programu byly představeny nové výukové metody.

Po vystoupení několika družstev aerobiku vyžvala ředitelka Zdeňka Baladová přítomné děti a jejich rodiče k zapojení do hradního tance a stavění budo- vy školky ze šátků. Při slavnosti organizátoři nezapomněli na mlsné jazyčky dětí. Ty si moh-

ly pochutnat nejen na různých napečených dobrotách, ale třeba také na cukrové vaře. Vrcholem Díkůvzdání bylo opékání, které se odehrávalo na zahradě školky.

Text a foto:
Hynek Zdeněk

Czech Press Photo pro našeho fotografa

Externí fotograf časopisu Krajem svatého Antonína Filip Fojtík získal letos už podruhé prestižní ocenění v novinářské soutěži Czech Press Photo. Soutěže se zúčastnilo 288 fotografů z České a Slovenské republiky. Ti zaslali celkem 3 744 fotografií. Devatenáctiletý fotograf z Blatnice získal ocenění v kategorii CANON JUNIOR AWARDS, která je určena mladým fotografům do 25 let. Cenu získal za cyklus s názvem Stáří. Snímky vznikly na počátku letošního roku v Blatnici, Kuželově a Strážnici. O výsledcích

Na jednom z oceněných snímků je i devadesátiletá paní Hanáková z Blatnice.
Foto: Filip Fojtík

rozhodovala dvanáctičlenná porota špičkových odborníků z celého světa. Slavnostní předání cen a otevření výstavy se uskuteční za účasti prezidenta České republiky Václava Klause 15. listopadu v Brožíkově síni Staroměstské radnice v Praze. Výstavu CZECH PRESS PHOTO 2011, kde budou k vidění všechny úspěšné fotografie, je pak možné navštívit až do 31. ledna 2012 v křížové chodbě, rytířském sále a románsko-gotických prostorách Staroměstské radnice v Praze.
(red)

Vyšehradská 427
Hluk 687 25

Štěpán Mitáček
www.webSTM.cz
tel: 775 68 71 28
foto@webstm.cz
IČO: 76662764

- Průkazové foto
- Svátky, oslavy a srazy
- Reklamní focení
- Atelierové focení
- Tisk fotografií
- Prodej fotoalb a rámečků

FOTO STM

**Kamenictví
MORÁVEK**
www.levnepomniky.cz

Moravní 571, 698 01 Veselí nad Moravou

Mobil: **604 375 868**

tel./zázn.: **518 323 841**

QUALITY SINCE 1972
*** 40. výročí ***

naší malé rodinné firmy v roce 2012

Prvních 40 zákazníků od nás dostane ZDARMA k novému pomníku, poklopům ... praktický dárek

(Např.: sprej na údržbu kamene, mísu 32 cm dle vlastního výběru, lampu + vázu nerez)

**A co je nejdůležitější:
kvalitně provedenou práci
se zárukou**

Doporučujeme zhlédnout naše internetové stránky,
na kterých naleznete fotogalerii našich prací,
informace o cenách i odbornou poradnu a E-SHOP

www.levnepomniky.cz

SPECIALIZOVANÁ PRODEJNA

www.hubertus-nabytek.cz
www.postel-matrace.cz

NA ZDRAVÉ SPÁNÍ

Nábytek

NA RYNKU 1493, KUNOVICE
TEL.: 572 501 602

NÁBYTEK Z MATERIÁLŮ:
BOROVICE,
SMRK, BUK, DUB,
LAMINO AJ.

AKCE

magniflex

jsme 50 let
na trhu

1+1

při nákupu jedné **matrace**
dostanete stejnou kvalitní
matraci v záruce 10 let
ZDARMA

**BUKOVÉ
POSTELE
od 7 900,-**

**Mimořádné cenové zvýhodnění
bukových postelí**

Luxusní vysavač dárek k matracím!!!

největší výběr ortopedických - zdravotních matrací - přikrývek - polštářů - roštů - postelí

Zpravodaj Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko

Návštěva z Francie •

Soutěž ve sběru ovocných receptů •

Podpořené projekty 7. výzvy •

Seminář pro podnikatele na dotace v roce 2012 •

Členové Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko

Francouzi navštívili i vinné sklepy

Po čtyři dny byla na konci září slyšet v různých částech Ostrožska i Horňácka francouzština. Tříčlenná delegace ze země galského kohouta pod vedením ředitelky studijních programů ve střední Evropě Marie-Claude Maurelové totiž pozorovala chod místní akční skupiny (MAS) a zjišťovala, jaké společné znaky má slovácký region s ostatními podobnými uskupeními v zemích střední a východní Evropy.

„Participativní demokracie a implementace programu LEADER v zemích střední Evropy“ – s tímto poměrně složitě znějícím názvem přijeli Francouzi do Uherského Ostrohu, aby sledovali fungování Místní akční skupiny Ostrožsko a Horňácko. Ředitelka přitom nebyla na Slovácku poprvé, před třemi lety zde totiž uskutečnila svou první výzkumnou cestu. Při svém putování regionem trojice zamířila například do sklepů ostrožské diskotéky César, vinařství manželů Vyskočilových v Blatnici i do Louky a Velké nad Veličkou.

„Vybrali jsme si v pěti zemích devět různých místních akčních skupin. Pozorujeme v nich, jak funguje spolupráce mezi jednotlivými obcemi těchto uskupení. Zajímá nás také to, jak je místní akční skupina aktivní i navenek, ve vztahu k možnostem využívání dotací,“ vysvětlila své aktivity ředitelka Maurelová.

Při svém putování po Ostrožsku a Horňácku Francouzi navštívili také vinařství manželů Vyskočilových v Blatnici, kde v jejich sklepech ochutnali víno.

Foto: 3x Filip Fojtík

V České republice byl její tým na počátku dlouhé badatelské cesty po Evropě. Na jižní Moravě přitom nebyla poprvé. „Musím se přiznat, že se do tohoto kraje velmi ráda vracím, protože se mně tady opravdu hodně líbí. Jsou tady velmi přátelští lidé, což se odráží i v práci místní akční skupiny. Naše výsledky z návštěvy před třemi lety ukázaly, že tento region funguje velmi dobře a lidé jsou zde opravdu hodně aktivní,“ podělila se o poznatky Francouzka.

Podle jejího mínění je zde hodně realizovaných projektů. MAS je

velmi iniciativní a dokáže dobře zhodnocovat vlastní zdroje a potenciál. Ve Francii mají přitom podobné skupiny mnohem delší tradici. „Rozdíl je hlavně v tom, že už máme mnohem více zkušeností. Obce tam tyto skupiny hodně podporují. Hlavní cíl máme ale naprosto stejný. Klademe důraz na kvalitu a rozvíjení cestovního ruchu,“ připomněla Marie-Claude Maurelová. Ve Francii stejně jako na Slovácku podporují tamní akční skupiny vinaře. Rozdíl je možná v tom, že se francouzští vinaři zaměřují především na export

do zahraničí a moravská vína směřují hlavně na tuzemský trh. „V Praze jsem se například setkala s vínem z Blatničky. To je podle mne dobrá cesta. Dostat se totiž nyní s vínem do Evropy je velmi těžké,“ upozornila Francouzka. Marie-Claude Maurelová zkoumá v České republice kromě MAS Horňácko a Ostrožsko ještě také MAS na Šumavě a jednu ve středních Čechách u Kolína. Všechny tyto tři skupiny pracují na stejném kontextu, ale každá funguje zcela jinak, a tím je toto pozorování pro nás obzvláště zajímavé.

Hynek Zdeněk

V Uherském Ostrohu zavítala návštěva z Francie do sklepů pod diskotékou César.

MAS vyhlašuje soutěž o sběr ovocných receptů z Hornácka a Ostrožska

Místní akční skupina (MAS) Hornácko a Ostrožsko vyhlašuje soutěž ovocných receptů. Ty se mohou týkat ovocných jídel, dezertů, koláčů, marmelád, kompotů, šťáv, sirupů, nakládaného ovoce, pálenek, likérů i sušeného ovoce. Sto nejlepších receptů získá za odměnu novou knihu Sedm tváří ovocnářství.

Zapojit se mohou všichni obyvatelé a rodáci z obcí Hornácka i Ostrožska. „Momentálně pracujeme na projektu s názvem Moravské a slezské ovocné stezky. Spolupracujeme s Místními akčními skupinami Nízký Jeseník, Rýmařovsko, Moštěnka, Poodří, Bojkovsko a Hranicko. Spolupráce všech sedmi regionů spočívá v ak-

tivitách, které směřují k zachování a rehabilitaci ovocných stromů, jakožto dárců plodů, které jsou součástí mnoha tradic a významných krajinných prvků,” informovala hlavní manažerka Mikroregionu Ostrožsko a MAS Hornácko a Ostrožsko Jana Bujáková.

Kdo se chce do soutěže zapojit, může své voňavé recepty z ovo-

ce zasílat až do 31. listopadu letošního roku na adresu: MAS Hornácko a Ostrožsko, Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh, nebo mailem: mikroregion@ostrozske nebo: mas@ostrozske.cz. Recepty je třeba zaslat na vyplněném formuláři, který zájemci najdou na webových stránkách: www.ostrozske.cz (lef)

Podpořené projekty v rámci 7. výzvy MAS Hornácko a Ostrožsko v rámci opatření IV.1.2. realizace místní rozvojové strategie

Máme za sebou další úspěšné kolo příjmu žádostí o dotace. Valná hromada schválila v rámci 7. výzvy/2011 sedm projektů, které poputují k registraci na RO SZIF v Olomouci. Nejvíce žadatelů bylo tentokrát z Blatnice pod Svatým Antonínkem. Zastoupeny jsou pouze dvě dotační opatření, z vyhlášených čtyřech. Jedná se o:

Fiche 5 Podpora drobných výrobců místních produktů

2 žádosti

381 955,- Kč

Fiche 6 Podpora zemědělských podnikatelů

5 žádostí

520 100,- Kč

Celková výše poskytnuté dotace pro vybrané projekty 7. výzvy činí

902 055,- Kč.

Předpokládáme, že v prosinci 2011 bude vyhlášena 8. výzva MAS Hornácko a Ostrožsko. Více informací naleznete na stránkách www.leader.ostrozske.cz.

ID	Název (jméno) žadatele	Název projektu	Místo realizace projektu	Počet bodů	Výše dotace (Kč)
Fiche 5					
1	Ing. Luděk Krápek	Modernizace vinařství - ing. Luděk Krápek	Blatnice pod Sv. Antonínkem	151	132 500,-
2	Jaroslava Staňková	Pořízení mlýnkoodstopkovače a technologie řízeného kvašení	Blatnice pod Sv. Antonínkem	100	249 455,-
Fiche 6					
1	Ing. Václav Cícha	Rosič do vinice	Blatnice pod Sv. Antonínkem	123	85 000,-
2	Michal Janás	Pořízení nového traktoru	Blatnička	119	120 000,-
3	Ing. Luděk Krápek	Modernizace vinohradnictví - Ing. Luděk Krápek	Blatnice pod Sv. Antonínkem	118	76 000,-
4	Mgr. Pavla Kopečná Hrušková	Stroje nám pomáhají v práci	Blatnice pod Sv. Antonínkem	109	59 100,-
5	Ing. Lukáš Prašek	Doplnění příslušenství traktoru	Kuželov	107	180 000,-
Celkem					902 055,-

Představení dalších úspěšně dokončených projektů přes PRV ČR 2007-2013, osa IV.1.2. Realizace místní rozvojové strategie

OBEC OSTROŽSKÁ LHOTA: Obnova víceúčelového domu č. p. 220 Ostrožská Lhota – 1. etapa

Ostrožské Lhotě se podařilo prvenství ve vybudování unikátního zázemí pro spolek přátel historie. Spolek je velmi aktivní a za pomoci obce a Slovákého muzea dokázal vybudovat archeologické expozice, jejíž náplň je tvořena archeologickými nálezy, fotografickými doklady sídelní architektury a lidové kultury a geologicko–biologickou částí. Nálezy jsou velmi barvitě a citlivě naaranžovány v přízemí a podkroví objektu, nechýbí ani ukázka tajemna – pohřebiště. Expozici můžete navštívit každou neděli!

Druhou etapu projektu si obec financovala z vlastních zdrojů. Součástí této etapy bylo dokončení obnovy přední části domu, kde je zázemí pro zahrádkáře a pro mladé skauty.

CELKOVÉ VÝDAJE: 2.395.708 Kč, dotace 1.397.496 Kč, vlastní zdroje 998.212 Kč.

Foto před realizací

Foto po realizaci

Foto po realizaci

Foto po realizaci

JANA KUBÍKOVÁ: Rekreační středisko bez překážek

Majitele Rekreačního střediska Vápenky trápil problém s přístupem do objektu pro starší lidi a osoby s omezeným pohybem. Do objektu směřovalo pouze příkré schodiště. Nevýhodou bylo i nedostatečné sociální zařízení, které se nacházelo ve sklepních prostorech, kde bylo potřeba opět zdolat schody.

Hlavním záměrem projektu bylo vybudování příjezdové rampy a WC pro imobilní návštěvníky. Tím se vytvořil ucelený okruh potřebných služeb pro širokou veřejnost na odpovídající úrovni, bez omezování imobilních návštěvníků. Součástí projektu bylo vystavění přístavby sociálního zařízení (1x WC imobilní, 1x WC ženy a 2x WC muži + 2 pisoáry), bezbariérová rampa o šíři 1,6 m, přístupová komunikace a výsadba zeleně.

CELKOVÉ VÝDAJE: 896.515 Kč, dotace 448.257 Kč, vlastní zdroje 448.258 Kč.

MAS Hornácko a Ostrožsko. Všechny tři projekty jsou zároveň i pozvánkou na možné trávení vašich víkendových dnů.

Foto po realizaci

SKI-MORAVIA s.r.o.: Lyžařský areál Nová Lhota – technické zasněžování II. etapa

Od roku 2011 funguje v Nové Lhotě na Šibenickém vrchu nový lyžařský areál. Svah má délku 530 m, s převýšením 84 m. Realizace projektu spočívala v pořízení technologie technického zasněžování. V rámci projektu byla vybudována čerpací stanice pro zasněžování lyžařského svahu, stavební a výkopové práce a nákup a výsadba doprovodné zeleně v areálu. Investice zlepšila celkovou úroveň nabídky služeb areálu i celé dané rekreační oblasti. Přínosem projektu je díky vyrobenému sněhu lépe upravený povrch sjezdovky než při špatných sněhových podmínkách. To umožní bezpečnější a kvalitnější lyžování pro návštěvníky i lepší ochranu vegetačního krytu sjezdové trati.

Aktuální informace o sjezdovost sjezdovky naleznete zde: <http://www.skinl.eu/>

CELKOVÉ VÝDAJE: 2.379.784 Kč, dotace 1.162.380 Kč, vlastní zdroje 1.217.404 Kč.

Foto z průběhu realizace

Foto po realizaci

POZVÁNKA

na seminář o možnostech využití dotačních titulů v roce 2012 pro podnikatele z Hornácka a Ostrožska

akce se koná ve spolupráci Místní akční skupiny Hornácko a Ostrožsko, Okresní hospodářské komory Hodonín, Okresní hospodářské komory Uherské Hradiště a Okresní agrární komory Hodonín.

Termín:

Středa 23. 11. 2011 od 9:00 hodin (prezence od 8:45 hod)

Místo konání:

Kulturní dům, Velká nad Veličkou

Lektoři:

Jana Bujáková, hlavní manažer MAS Hornácko a Ostrožsko
Michal Švagerka, ředitel OHK Hodonín
Ing. Barbora Galliová, projektový manažer MAS Hornácko a Ostrožsko
Lukáš Pilát, projektový manažer OHK Hodonín
Bc. Petr Navrátil, projektový manažer OHK servisní s.r.o.

Cíl semináře:

Cílem semináře je přiblížit a objasnit potencionálním žadatelům možnosti získání dotací pro jejich podnikání. Seminář je zaměřen na dotace z PRV, OPPI, SFŽP, JMK. Jednotlivé dotační tituly budou vysvětleny na konkrétních realizovaných projektech. V každém bloku bude prostor na dotazy.

Program:

9:00 – 10:00	Dotace v roce 2012 pro zemědělce, vinaře a podnikatele v oblasti potravinářské výroby
10:00 – 11:00	Dotace v roce 2012 pro podnikatele v oblasti cestovního ruchu
11:00 – 12:00	Dotace v roce 2012 pro drobné podnikatele (do 10 zaměstnanců)

Seminář je bezplatný

Vaši účast potvrďte, prosím, na těchto kontaktech, nejpozději do 21. 11. 2011:
Lukáš Pilát, tel./fax: 518 610 621, 775 610 513, e-mail: vzdelavani@ohkhodonin.cz
Ing. Barbora Galliová, tel.: 572 501 425, 725 762 720, e-mail: mas@ostrozsko.cz

MAS Hornácko a Ostrožsko

Zámecká 24, 687 24 Uherský Ostroh
tel.: 572 503 961
e-mail: mikroregion@uhostroh.cz
www.leader.ostrozsko.cz

Okresní hospodářská komora Hodonín

Svatoborská 591, 697 01 Kyjov
Tel./fax. 518 610 621
e-mail: info@ohkhodonin.cz
www.ohkhodonin.cz

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

K tribuně se na Masarykově náměstí blíží Ostrožská Lhota.

Náměstí vítá Boršice u Blatnice.

Foto: 5x Lenka Fojtíková

Hosty Mikroregionu Ostrožsko byli zástupci Hornácka.

Ženy z Uherského Ostrohu vítá zaplněné náměstí.

Mezi hosty mikroregionu nechyběli ani zástupci Suchova.

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

Zpívají Denice z Ostrožské Nové Vsi.

Velký úspěch sklídl na nádvoří Reduty hornácký soubor Lipovjan.

Tančí Košuláčci z Hluku.

Na pódiu se představily také děti z blatnického Vavříčku.

Svým zpěvem potěšily i Tetky z Uherského Ostrohu.

V rámci programu si společně zanotovali i starostové mikroregionu Ostrožsko a jejich hosté.

Text a 6x foto: Lenka Fojtíková